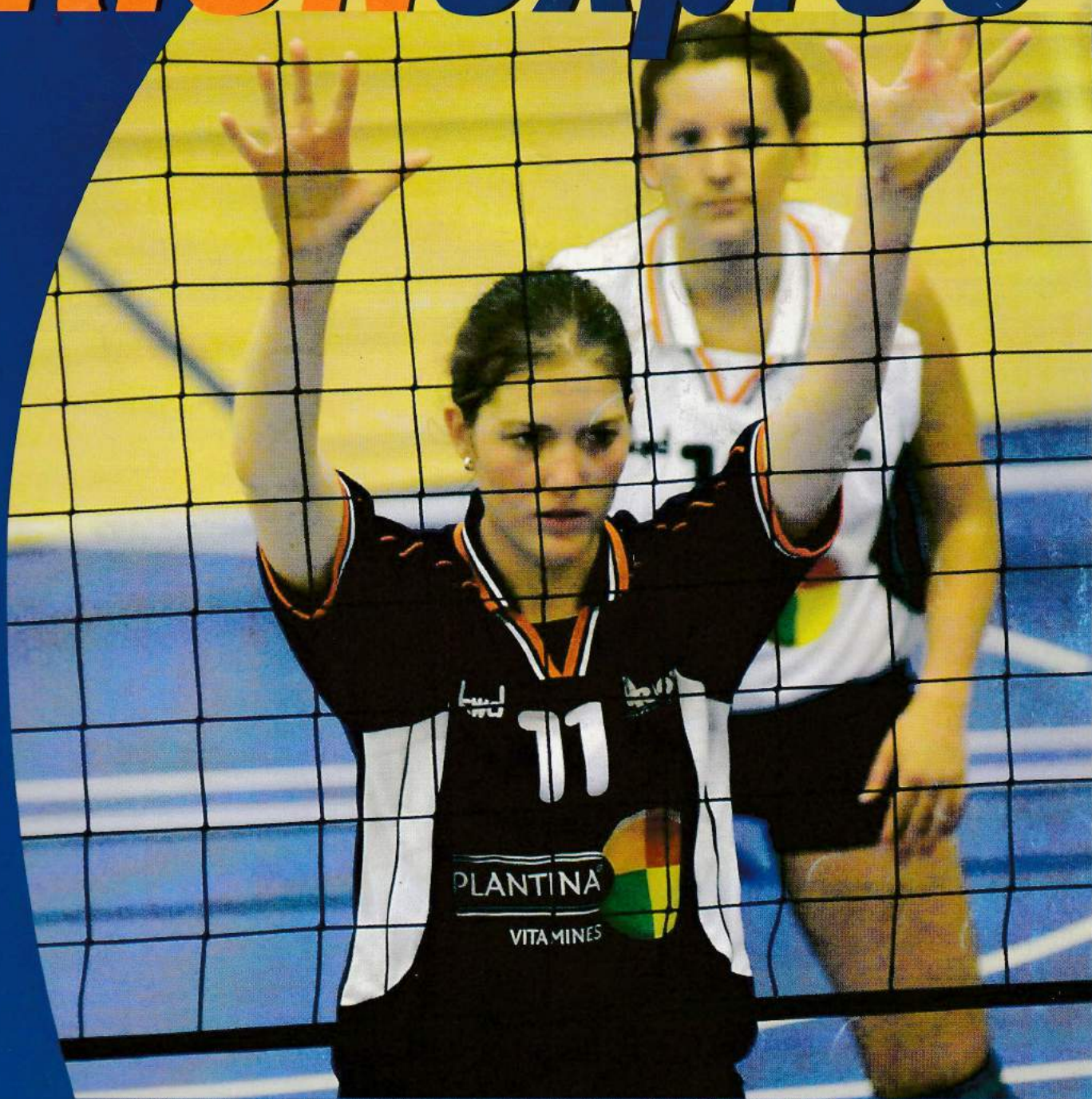

4

D.O.C. STAP

SEIZOEN 2005-2006

ORION*expres*

De verenigingssponsor van D.O.C. STAP Orion is:

plantina
vitamines

Vereniging

D•O•C•STAP Orion
Postbus 492
Tel. (0314) 34 53 63
KvK Centraal Gelderland
V.40119825

Naamsponsor

D•O•C•STAP

Verenigingssponsor

Plantina Fit Vitamines

Bestuur

Voorzitter Hans Meijer
Secretaresse Joke Emaus
Penningmeester Jos Pasman
Leden Hennie van Haarlem
Wim Dieleman
Ben Menting

Commissies

Herenlijn Bas Bloem
(0314) 34 18 85

Dameslijn Bert Snippe
(0314) 34 46 49
(06) 10 94 26 45

Jeugdlijn Rob Buiting
(0314) 36 61 03

Recreantenlijn Marianne Groothuis
(0314) 34 01 81

Faciliteiten Vacature

PR & Communicatie Ben Menting
(0314) 34 05 60

Sponsoring Maarten Kuiper
(0314) 33 31 50

Acties Wim Dieleman
(0314) 32 39 35

Ledenadministratie Ruud Hofland
(0314) 33 32 09

Colofon

Uitgave Volleybalvereniging

D•O•C•STAP Orion

Jan Bosma

Lambiek Kneplé

Rob Lureman

Dick Visser

René Wiggers

Ingezonden stukken,
suggesties, op- en
aanmerkingen kun je
mailen aan
renewiggers@hotmail.com

Vormgeving

Druk

Fotografie

Website

René Jansen
Ratio Grafisch Totaal
Harrie Ligtvoet

www.orion-web.nl

3 Van de Voorzitter
**Orion moet
professioneler worden**

4 1956 - 2006
**Marianne Sloot
bedacht in '69 de naam Orion**

6 1956 - 2006
Voorzitters van Orion

8 Ronde Tafelconferentie
Orion en de golfbeweging

10 Een Bloemrijke story
**Ze blijven gek van volleybal,
die Bloempjes**

15 Kim Wolswijk
**We doen er niks voor,
toch stroomt de jeugd toe**

18 Resultaten
Meisjes C-lijn

20 Resultaten
Dames 1 en Meisjes A2

22 Resultaten
Dames 2 / 9

25 Resultaten
Jongens C1, B1 en B2/3

27 Resultaten
Heren 2 / 8

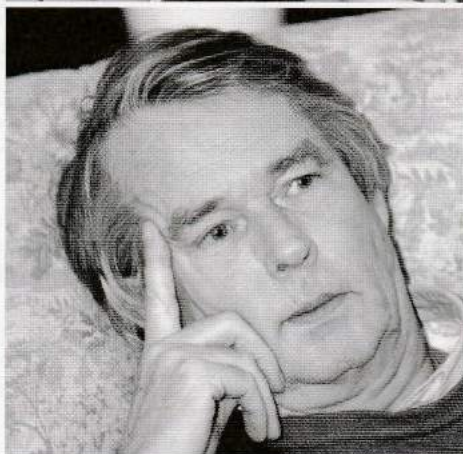
31 Open Club
Meisjes

35 Open Club
Jongens

37 Erik Veenstra
**Ik kan het niet laten,
ons hart ligt in het volleybal**

41 Van start
De violenactie

43 Verenigingspas
**Effe denken
voor je gaat tanken**

De volgende Orion Expres verschijnt
eind april. Kopij inleveren vóór
5 april.

'Orion moet professioneler worden'

In deze vierde uitgave van de Orion Expres, in het kader van vijftig jaar volleybal in Doetinchem, staat onder meer een rondetafelconferentie met (oud-) voorzitters. Als nieuwe voorzitter mocht ik ook meepraten. Het viel mij op, dat er veel gebeurd is in de afgelopen halve eeuw.

Maar ook, dat de gespreksonderwerpen van toen en nu nauwelijks veranderd zijn. De vorm is misschien gewijzigd. Maar zowel in het verleden als het heden ging en draait het om geld, kader en medewerking van de gemeente.

Wat opnieuw niet ontbreekt is succes. De jeugd doet het heel goed. Dat was ook de doelstelling van de fusie tussen Orion en Huevo '85.

Het spelen van volleybal op eigen, liefst zo hoog mogelijk niveau.

Ook in de breedte is de invloed van de fusie merkbaar in de vorm van onder meer het goed bezochte oliebolentoernooi in de kerstvakantie.

De volgende vijftig jaar?

Voorspellen blijft moeilijk. Naar mijn mening bloeit het volleybal in Doetinchem over vijftig jaar nog steeds. Waarschijnlijk wel op een andere manier dan nu het geval is, met meer ruimte voor individuele invulling.

Voor zover ik het nu kan inschatten zal de club professioneler georganiseerd moeten worden.

Met medewerkers in dienst van de vereniging.

Op korte termijn moeten we ervoor zorgen, dat de training geprofessionaliseerd en geconcentreerd wordt in enkele speelzalen, samen met het opstarten van beachvolleybal.

Uiteindelijk moet dit uitmonden in een eigen sporthal, waarin alle activiteiten aan bod kunnen komen.

Waarschijnlijk kan ik hierover in de volgende Orion Expres concreter zijn.

Hans Meijer

Verleden, heden, toekomst.

Dit thema wil de redactie in de vierde uitgave van de Orion Expres laten doorklinken in het kader van 50 jaar volleybal (1956-2006) in Doetinchem.

Het is niet de bedoeling aan exacte geschiedschrijving te doen. Dat gebeurde ondermeer in extra edities van de Orion Expres, februari 1981 en februari 1991.

In deze editie wordt aan de hand van een stukje verleden, heden en toekomst een beeld gegeven van 50 jaar volleybal in Doetinchem. Daarbij ligt de nadruk op Orion en het huidige D•O•C•STAP Orion.

Er zijn artikelen over ondermeer Marian Sloot (naamgeving Orion), Bas en Hanneke Bloem (Bloemlezing), Erik Veenstra (interview) en het rondetafelgesprek met onze voorzitter Hans Meijer en zes van de acht oud-voorzitters.

Daarnaast heeft iedere lijn binnen de vereniging de gelegenheid gekregen een bijdrage te leveren.

Uitzondering vormen de recreanten. Deze lijn kwam met Marianne Groothuis in de vorige Expres aan het woord.

Ook staat de schijnwerper op zes jeugdteams gericht. Vijf van de zes kwalificeerden zich in de eerste ronde van de Open Clubkampioenschappen. Zij gaan zaterdag 25 februari in de tweede ronde aan de slag. Tenslotte komen nog enkele commerciële zaken, onmisbaar voor de vereniging, aan de orde.

Voldoende leesvoer naast het actuele nieuws op de website van de vereniging: www.orion-web.nl

De redactie is zich heel goed bewust, dat er nog veel méér over de vereniging of over trouwe, actieve leden te schrijven valt. Een compleet boekwerk zou teveel van het goede zijn. Deze Expres is een momentopname van verleden, heden en toekomst, waaraan velen een steentje hebben bijgedragen.

Voor het volgende nummer mag je de redactie met artikelen en ideeën bestoken. Een levendig gevarieerd verenigingsblad, zo is de redactie inmiddels duidelijk geworden, wordt door veel leden in hoge mate op prijs gesteld.

Dus, leden, veel leesgenot met dit extra dikke nummer en laat van je horen!

Redactie

Bronbeekgangers, DVC (Doetinchemse Volleybalclub), VDS (Van Dijk School), Phoenix (St. Willibrord Mulo), Phoenix'68, DVC/Phoenix en vervolgens Orion.

De meest bekende namen uit de Doetinchemse volleybalhistorie, totdat 20 november 1969 tijdens de ledenvergadering in De Heezenpoort de nieuwe naam voor de vereniging werd gekozen. Uit zeventien aangedragen suggesties werd Orion (Sterrenbeeld), een inzending van Marianne Sloot, met grote meerderheid gekozen voor onder andere County (Engelse woord voor Graafschap) en Volvedo (Volleybalvereniging Doetinchem).

Marianne Sloot bedacht in 1969 de naam Orion

De redactie achterhaalde de in Doetinchem geboren volleybalster in Boekelo en tekende in het ouderlijk huis aan de Holterweg 176 het volgende relaas op. „Via de schoolkampioenschappen in de Markthal kwam ik door klasgenoot Francis Penterman, dochter van Riet en Henk (voor ingewijden) in 1969 bij de vereniging DVC/Phoenix.

Die naam bleef één jaar bestaan, totdat Orion het levenslicht zag. Het verbaast me enigszins, maar streelt me ook dat die naam nog steeds bestaat," zegt Marianne Sloot. Zij kwam tot de keuze Orion, omdat de geschiedenislessen van docent Cor Roordink (St. Ludgercollege) haar inspireerden. „Ik heb wat met mythen en legendes, vond Orion een mooie naam, goed te scanderen. Ook weet ik dat het een sterrenbeeld is, dat de hele winter aan het firmament staat. Als je het verhaal goed kent, weet je ook dat een reus, jager en strijder uitstekend past bij de vereniging."

In 1970 werd Orion in Wychen door een spannende benauwde 3-2 overwinning op WVC kampioen in de overgangsklasse 5. Staande van links naar rechts: Wouter Landeweerd (coach), Ankie ter Avest, Jeanne Rijpert, Hannie te Lintel Hekkert, Anneke Volbeda, Ria Rijpert, Ben Derksen (trainer). Zittend: Loekie Raterink, Marianne Sloot, Willy Rijpert en Nelleke van Campen.

'Orion siert nog steeds het volleybalfirmament'

Marianne volleybalde drie jaar bij Orion. Zij begon van onderaf, zonder ooit de grondbeginselen goed te hebben aangeleerd. Marianne typeert zichzelf als een verdienstelijk speelster: „Ik blonk niet uit; hing tussen spelverdeelster en aanvalster in. Voor de eerste taak kwam ik nauwelijks in aanmerking. Er stonden twee toppers (Ria Rijpert /Nelleke van Campen) vóór mij en mijn techniek was niet goed genoeg. Als aanvalster schoot ik ook tekort. Ik had te weinig lengte en slagkracht. Maar in het achterveld kwam ik door mijn ontzettende beweeglijkheid goed uit de verf.”

◁ In 1971 werd opnieuw een titel binnengehaald in de overgangsklasse door R.A.C. binnen drie kwartier met 3-0 (15-10, 15-0! en 15-5) de zaal uit te vegen.

Ten huize van voorzitter Roel Raterink aan de Heuthorststraat 20 ging het team met onder meer Loekie Raterink (7) Marianne Sloot (8) en Margot Raterink (9) op de kampioensfoto.

Na de opleiding aan de Kleywegt pabo, de huidige Iselinge Hogeschool aan de Bachlaan, volleybalde de onderwijzeres in competitieverband onder meer in Enschede. Bij Vredestein en Sparta/Wilhelmina, Dynamo, Neede en Havoc uit Haaksbergen. Op het laatst werd alleen nog recreatief volleybal gespeeld. In 1996 werd volleyballen door een blessure definitief aan de kapstok gehangen.

Met veel plezier denkt Marianne, inmiddels 53 jaar, terug aan de Doetinchemse jaren. „De groep met Wouter Landeweerd en Ben Derksen was ontzettend ambitieus (zie kampioenschap, red.). In de gymzaal aan de Lohmanlaan werd altijd fanatiek gestreden zonder de gezelligheid uit het oog te verliezen.”

Het volleybal is voor Marianne inmiddels uit beeld. Zij volgt het nog nauwelijks. „Het is wel toevallig dat een babbeltje over volleybal de laatste tijd bij een bezoek aan Doetinchem terugkeert. Dat komt door mijn broer Erik en zoon Rutger. Dat vind ik toch wel grappig en leuk want ik heb volleybal altijd een prachtig spel gevonden.” ■

Tot op heden bleef de volleybalvereniging de naam Orion trouw. Al moest het sterrenbeeld om commerciële redenen wel eens een gedeeltelijke gedaanteverwisseling ondergaan. In historische volgorde:

1977-1981

1981-1985

1985-1988

1988-1989

1989-1992

1992-1998

1998-2002

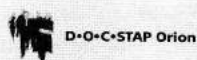
2002-2003

2003-2004

PROTECT
EYE
ORION

2004

en de strijder passen bij Orion'

Op 18 februari 1956 werd DVC opgericht, de eerste georganiseerde volleybalclub in Doetinchem, met Theo Konings vijf jaar als voorzitter. Volgens de geschiedschrijving volgden er meer verenigingen en meer voorzitters tot de grote fusie met de nieuwe verenigingsnaam ORION op 20 november 1969 een feit werd.

De eerste voorzitter was Roel Raterink (1969-1972).

De in De Krim (Overijssel) geboren docent lichamelijke opvoeding kwam in 1961 naar Doetinchem, rolde in het volleybal en was intensief betrokken bij het Doetinchemse sportleven. Gezondheidsredenen noopten Roel een stapje terug te doen. Na zijn herstel bleef grote betrokkenheid bij het wel en wee van Orion bestaan. Helaas overleed de oud-voorzitter en ere-voorzitter 1e kerstdag 1984 geheel onverwacht op de leeftijd van 57 jaar.

De andere voorzitters in de Orion jaren (tussen haakjes de perioden van hun voorzitterschap) stellen zich voor:

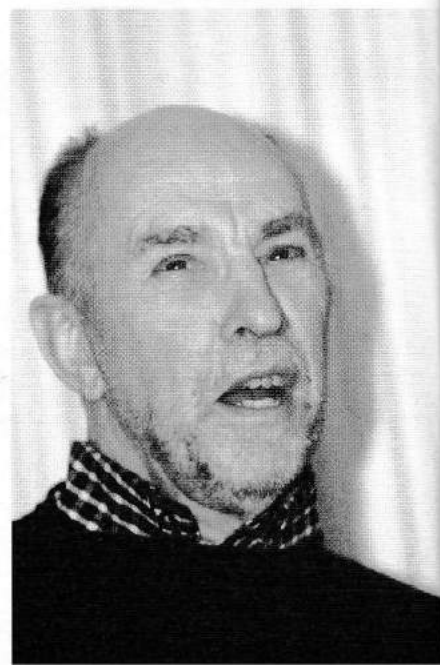
Roel Booy (1972-1986).

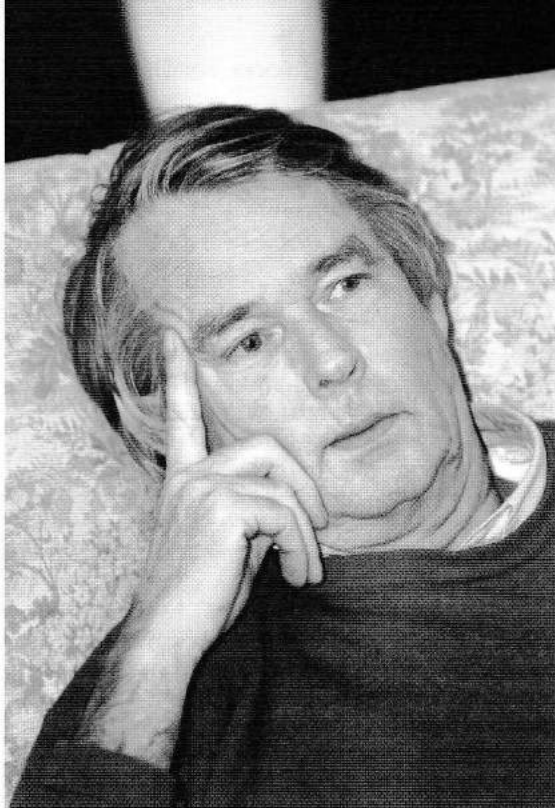
Huidige leeftijd: 66. Woonplaats: Doetinchem. Hoe werd je voorzitter? 'Ik heb een sportieve achtergrond, ik volleybalde in 1952 in district Haarlem en volgde de Cios-opleiding. In Zutphen was ik docent, ze noemden dat toen directeur, van de turnvereniging Olympia. Mijn ex-vrouw deed het wedstrijd- secretariaat bij Orion en zo kwam ik daar ook terecht. Ze hadden in het begin nog een basketbal- en honkbalafdeling.' Wat doe je nu en volg je Orion nog? 'Ik zat in het onderwijs, ben nu met pensioen. Ik sport zelf niet meer, maar volg heren 1 nog wekelijks.' Hoe kijk je terug op jouw tijd als voorzitter? 'Orion was volop in ontwikkeling. Er waren 550 leden en als bestuur liep je constant achter de feiten aan. Er was veel succes en dat bracht kopzorgen met zich mee. Het duurde bijvoorbeeld nogal lang voordat we na Ubbink, de grootste sponsor die Orion ooit had, een opvolger vonden. Je maakte toen alles voor het eerst mee. Dames 1 debuteerde in 1977 op het Europese podium, in Boedapest. Het was hard aanpopen, maar in december was er gegarandeerd Europacup en dan ging je mee de grens over, met de heren voor het eerst in 1979 naar Modena. Ik was zo'n beetje in alle hoofdsteden. In het eredivisieoverleg zetten we ons fel af tegen de grote drie Starlift, Deltalloyd/AMJ en Interlance/Zaan. Die dachten alles naar hun hand te zetten. Zeiden wij: 'Ga lekker met z'n drieën een competitie beginnen.'

Frans Jaspers (1986-1988).

Leeftijd: 55. Woonplaats: Groningen. Hoe werd je voorzitter? 'Ik was directeur Patiëntenzorg van het Slingeland ziekenhuis en op een dag werd ik gevraagd. Wat doe je nu en volg je de sport nog? 'Ik zit in de Raad van Bestuur van de UMC, de medische afdeling van de universiteit in Groningen. Ik volleybalde vroeger en deed nog wat aan hardlopen. Ben daarmee gestopt. Orion volg ik nauwelijks. Met de sport heb ik contact via de trainingsprogramma's die op de universiteit worden ontwikkeld, ondermeer voor ouderen.' Hoe kijk je terug op jouw tijd als voorzitter? 'Ik heb er weinig vrienden aan overgehouden. Ik moest de club saneren en dat maakte mij niet populair. Er moest flink bezuinigd worden. Ik herinner me een niet al te frisse discussie met Nevobo-voorzitter Piet de Bruin. Hij wilde onze beste spelers Pim Raterink en Fred Wellink met de overige internationals uit de competitie halen om te trainen voor het Nederlands team. Ik was daar erg op tegen en De Bruin werd opgewonden. 'U doktertje, wat weet je er eigenlijk van?', schreeuwde hij. Ik was gewend leiding te geven op het ziekenhuis met al z'n chirurgen. Dat zijn sterren, maar die heb ik bij Orion niet meegemaakt. Trainers waren het ergst. René Striekwold had er een handje van mij midden in de nacht te bellen en zijn problemen te spuien. Orion was voor mij een belastende periode. Ik heb het afgemaakt, maar het kostte veel inspanning. Toch vond ik het een leuke club die goed bekend stond.'

Voorzitters van Orion

Wim Slager (1988-1990).

Leeftijd: 71. Woonplaats: Winterswijk. Hoe werd je voorzitter? 'Ik werkte voor het Genootschap van Fysiotherapeuten en kwam, ik meen in Amersfoort, een Doetinchemmer tegen. Op zijn verjaardagsfeestje zat ik naast Ton Notten die iets voor Orion deed. Zij praatten op me in en ik werd voorzitter.' Wat doe je nu en volg je Orion nog? 'Ik was in de sport alleen bestuurlijk actief, ik ben bezig met mijn adviesbureau. Heb nu een project op de universiteit in Utrecht om handen. Ik werk een dag en rust een dag. Sinds de verhuizing uit Heelweg volg ik Orion niet meer.' Hoe kijk je terug op jouw tijd als voorzitter? 'Mijn klus was het uitvoeren van een organisatieverslag dat Jaspers had opgesteld. De structuur van Orion ging op de helling. Er kwam een groot clubbestuur met daarin afgevaardigden uit alle geledingen. Er werd daarnaast een stichting opgericht voor de top. Ik stopte ermee toen de klus was geklaard. Er speelde mee dat een jong bestuurslid overleed waar ik erg van onder de indruk was. Bovendien was ik erg druk met m'n eenmansbedrijfje.'

Jan Haring (1990-1995).

Leeftijd: 65. Woonplaats: Aalten. Hoe werd je voorzitter? 'Sinds de school in Utrecht heb ik iets met volleyballen. Een leraar kwam met een bal en een net. Dit is een nieuwe spel, zei hij. Via EAVV Arnhem kwam ik in '68 bij DVC in Doetinchem terecht. Beloofde ik Roel Raterink dat ik op vijftigjarige leeftijd voorzitter zou worden. Dat kwam uit.' Wat doe je nu en volg je Orion nog? 'Gepensioneerd na het onderwijs. Doe fitness en houd volleybal via de media in de gaten.' Hoe kijk je terug op jouw tijd als voorzitter? 'Zeer triest was dat heren 1 in 1992 dreigde te ontploffen nadat de hoofdsponsor wegviel. Moest ik de spelers meedelen. De club nam het hoogste team over van de stichting TVD. Het oranje clubshirt met de ster op de rug kwam terug, zoals dat nog gebeurt. Leuk bij Orion was de goede band binnen de vereniging, maar de verhouding met TVD was slecht.'

Op pagina 6: links Wim Dieleman en rechts Jan Haring. Op pagina 7: links Roel Booy en rechts Roel Raterink.

Koos Kuiper (1995-2001).

Leeftijd: 53. Woonplaats: Doetinchem. Hoe werd je voorzitter? 'Ik was zes jaar voorzitter van tennisclub de Vijverberg geweest toen Pim Raterink mij in 1994 vroeg een commissie te leiden die bezig was met de komst van een topsporthal. Daarna werd ik clubvoorzitter.' Wat doe je nu en volg je Orion nog? 'Werk in de vastgoedontwikkeling, doe aan mountainbiken en joggen. Ik kijk altijd naar de uitslagen van Orion.' Hoe kijk je terug naar jouw periode als voorzitter? 'Fantastisch vind ik de promotie van heren 1 naar de eredivisie in 2000, de ontwikkeling van de businessclub tot een eigen home en de clubbinding. Een absoluut dieptepunt was de laatste ledenvergadering met de spanningen tussen de ambities van de hoogste heren en damsteams. Er gingen toen de nodige dreigementen over de tafel.'

Wim Dieleman (2001-2005).

Leeftijd: 51. Woonplaats: Doetinchem. Hoe werd je voorzitter? 'Mijn zoon Ruben, een fanatiek volleyballer, vroeg of ik mee ging kijken naar heren 1. George de Jong vroeg daar of ik mee wilde denken over de gerezen problemen. Toen Joke Emaus later belde of ik voorzitter wilde worden, zei ik 'dat lijkt me leuk'. Ja.' Wat doe je nu en volg je Orion nog? 'Ik heb een reclamebureau, ik golf en loop de marathon en ben bestuurslid bij Orion.' Hoe kijk je terug op jouw periode als voorzitter? 'Er is veel tot stand gekomen. Er was een enorme schuld van 170.000 euro die de club en de stichting voor hun rekening namen. De club moet de komende twee jaar nog 7500 euro betalen. Een geweldige prestatie. Ik ben blij dat de stichting er kwam voor het mannentopteam, dat als een bedrijf gerund wordt door goede mensen. De club richt zich helemaal op de overige prestatie- en recreatieteams.'

Hans Meijer (2005-heden). Leeftijd: 55. Woonplaats:

Doetinchem. Hoe werd je voorzitter? 'Ik kwam via m'n kinderen bij Huevo '85. In 1998 stopte ik met de politiek en werd bestuurslid bij Huevo. Van 1990 tot de fusie met D•O•C•STAP Orion was ik voorzitter. Vanaf juni 2004 hebben we de twee verenigingen in elkaar geschoven en werd ik voorzitter van D•O•C•STAP Orion Huevo werd in 1985 opgericht door teleurgestelde Orionleden. Als je het woord Orion noemde, begonnen ze bij Huevo te steigeren. We hadden nog jaren zo door kunnen gaan, maar als je met de jeugd goed verder wilt, is samenwerking met D•O•C•STAP Orion onvermijdelijk. Dat is met steun van Hennie van Haarlem tot stand gebracht. Er is nu een prima prestatielijn, met vijf van de zes teams die de voorronde van de Open Club doorkwamen. Er was een geslaagd oliebollentoernooi met bijna honderd deelnemers. Ik heb geleerd dat je als bestuurslid geen verstand van volleybal hoeft te hebben. Als je maar betrokkenheid toont.' Wat doe je verder? Ik werk in het onderwijs aan het Rietveld Lyceum en als sport fiets ik.'

Vijftig jaar officieel clubvolleybal in Doetinchem, waarvan Orion (sinds vorig jaar D•O•C•STAP Orion) met 37 jaar het leeuwendeel voor haar rekening nam.

't Is een periode die opvalt door vele pieken, afgewisseld met forse dalen.

Zowel in sportief als financieel opzicht.

Zes ex-voorzitters en de huidige preses praten er tijdens een Ronde Tafelconferentie' over.

Conclusie: Het voorzitterschap is een hondenbaan, want je doet het nooit helemaal goed en toch was (is) het leuk.

Voorbeeld: een uitgavenpost die in 1986 per ongeluk als inkomsten werd geboekt met als gevolg dat Orion 45 mille aan guldens rijker was. Er leek geen vuiltje aan de lucht, alles liep crescendo. De mannen- en vrouwen-eredivisieteams speelden in de eredivisie en de Europa Cup toernooien. Groot was de kater toen de fout werd ontdekt. Een sanering moest plaatsvinden om een gat van bijna een ton te stoppen.

'Schulden wegwerken ging altijd ten koste van de betalingssnelheid van de zaalhuur aan de gemeente Doetinchem. Die was zelf ook niet te vlug met innen, waardoor er een zaalhuurschuld ontstond die later afbetaald moest worden', vertelt één van de voormalige voorzitters, terwijl zijn collega's het relaas gniffelend aanhoren.

'Orion had de neiging om in succesperiodes een beetje achterover te hangen. Pas als er problemen dreigden, werden de ruggen weer gerecht', zegt Roel Booij. Tot 1986 vormde hij met penningmeester Jan Bloem het zogenaamde BB-team dat de vereniging met strakke hand leidde. Het was in die tijd van de 'achterkamertjespolitiek' nog mogelijk dat een klein bestuur, met korte lijnen en zonder gehijg in de nek van allerlei commissies, de 'tent' zonder veel kleerscheuren runde. Een één-tweetje met de afdeling sportzaken op het gemeentehuis of een goedgezinde geldschietster schoonde de lucht van somber bovendrijvende wolken.

Achteraf gezien was dat een prestatie van formaat, want Orion speelde toen al twaalf jaar met de vrouwen en negen jaar met de mannen in de eredivisie. Deelname aan Europacuptoernooien was eerder normaal dan bijzonder. Vaak viel er wat te vieren, of bijna te vieren zoals de tweede plaats van de mannen in 1982 in de strijd om het landskampioenschap. De dubbel van de vrouwen in 1984 leverde een spontaan nachtelijk feest in de Rozengarde kantine op.

Maar ook de Doetinchemse club kon wat de top betreft niet achterblijven met professionaliseren. Zeker niet omdat steeds vaker spelers (buitenlanders) en speelsters van buitenaf werden aangetrokken. De top viel niet langer onder het clubbestuur maar werd beheerd door de Commissie Nationale Top en later - met tussenpozen - door stichtingen. Van de stichting TVD (Topvolleybal Doetinchem) tot de huidige Stichting Topvolleybal-D•O•C•STAP Orion (STO). In het begin de Commissie Nationale Top en later de stichtingen sloten officiële contracten af met spelers en trainers. De relatie tussen stichting en club was nogal eens gespannen. "De vereniging schoof oude schulden door naar de stichting die daardoor maar weinig financiële armslag kreeg om het hoogste team overeind te houden. Indirect was dat de oorzaak van de degradatie van de heren naar de eerste divisie in 1992", voorziet Roel Booij de Ronde Tafelconferentie van munitie.

Jan Haring, die na Frans Jaspers en Wim Slager de voorzittershamer oppakte in 1990, drukt zich eufemistisch uit. "De gesprekken met Roel waren in die tijd niet altijd even plezierig. Zowel de stichting als de club hadden schulden. Als vereniging hielden we de poot stijf, want wij moesten ook verder. Toen de stichting in '92 stopte, omdat er geen nieuwe hoofdsponsor kwam, hebben we het eerste mannenteam weer opgenomen in de vereniging. Maar veel geld hadden ook wij niet in kas."

Frans Jaspers moest na zijn komst bijna 40.000 gulden bezuinigen. Op het nippertje werd voorkomen dat vijf teams uit de competitie gehaald moesten worden. 'Ik moest saneren, maar als je dat te lang doet, kweek je alleen nog vijanden. We waren ver met het aantrekken van een nieuwe hoofdsponsor. Een vloerenbedrijf zou tussen de twee en drie ton doneren. We hadden gesprekken met Nedcon, maar het ging niet door. Ook een poging om er een combi van te maken lukte niet."

'Als voorzitter ben je vrijwilliger.

Wim Slager had het ook niet altijd gemakkelijk. 'Na het vertrek van Mepal als hoofdsponsor duurde het lang voordat Normis zich als opvolger aandiende. Er was bijna geen geld meer en de gemeente werkte ook niet mee. Een keer werden we ontboden op het gemeentehuis. Hennie van Haarlem en ik zouden er naartoe gaan, maar Hennie was ziek en zodoende zat ik daar alleen met twee wethouders en twee ambtenaren voor me. Ik deed mijn relaas en eentje antwoordde er met: 'Meneer Slager, allemaal gelul, u belazerd de boel.' Ik werd boos en zei: Er zijn twee mogelijkheden. U houdt uw mond, of ik stap nu op en vraag het faillissement van stichting en vereniging aan. Toen waren ze wel even stil. Joop te Dorsthorst van Dozon en Herman Zandvoort van Zandvoort-Draadindustrie hielpen ons uit de brand en zo werd het gelijmd.'

Achteraf kan Slager er wel om lachen. "Weet je wat eigenlijk erger was? Dat een collega-bestuurslid, nee ik noem geen namen, achter onze ruggen om roddelde bij de volleybalbond. Dat maakte het er allemaal niet gemakkelijker op."

Jan Haring was een echte clubman die meer zag in het versterken van de binding binnen de vereniging. Niettemin kreeg hij het topvolleybal er op zijn bordje bij. Er was in zijn periode als preses soms veel onrust. Er moest bezuinigd worden en zelfs het eerste vrouwenteam was gedwongen een stapje terug te doen (tweede divisie). Toch kijkt hij er positief op terug. 'De vereniging was steeds meer verenigd. Alle tien dames en negen herenteams speelden in hetzelfde shirt. Er was veel jeugd en we hadden de violenactie en de grote clubactie. Ook de Orion sinterklaas stamt uit die tijd.'

Koos Kuiper begon na Haring 'erg ambitieus'. 'Toch was het nogal ambivalent, want het eindigde op een dood punt', constateert Kuiper die aan het eind van zijn periode bij Orion nog een zware crisis meemaakte. Er rolden veel lijken uit de kast, de schuld werd steeds groter en het clubbestuur trad af. Kuiper zegt 'veel respect te hebben voor de gigantische omslag die later plaats vond'. 'Dat is beslist een lintje waard', stelt de tegenwoordige fractieleider van het CDA in de Doetinchemse gemeenteraad. Vindt hij dat de overheid een taak heeft met betrekking tot de sport c.q. topsport? 'Zij zal de sport onder voorwaarden blijven faciliteren. Meer de kant op zoals de gemeente Heerenveen daar met de sport omgaat. Scheppend bezig zijn. Dat spreekt mij erg aan.'

Kuiper geeft een voorbeeld: 'De leden van Orion trainen in vijftien zalen. Ik heb voorgesteld om de hal bij het Brewinck naast de scholieren voor Orion te reserveren. 'Nee hoor, u staat in de rij', kreeg ik op het gemeentehuis te horen. Dat is toch een tekort aan engagement.'

Wim Dieleman valt Kuiper bij: 'Als voorzitter ben je vrijwilliger. Ik verwacht geen geld van de gemeente, maar wel dat zij stimuleert, meepraat en oplossingen bedenkt.'

Op een beter moment kon Dieleman als voorzitter bij Orion niet beginnen, vindt hij. 'Het was simpel: de club zat in een enorm dal en kon alleen maar omhoog. Wat ik wel heb onderschat is dat sommigen naar aanleiding van de crisis de pest aan elkaar hadden. Ik heb geprobeerd het imago van de club te verbeteren en denk dat het is gelukt. Met Hennie van Haarlem, die zeg maar de oliespuit hanteerde om de haperende Orion motor aan de gang te houden, en mensen als Jos Pasman, Bas Bloem en Joke Emaus, raakte ik snel vergroeid met Orion.'

Dieleman geeft een voorbeeld hoe momenteel met medewerking van de leden getracht wordt de inkomsten te vergroten. 'Met de Orion pas kunnen de leden tanken bij het onbemande tankstation van Kuster op de Huet. Van elke getankte liter gaan een paar centen naar de vereniging. Er zijn nu ruim dertig deelnemers. We hebben zeshonderd leden, dus ik verwacht de nodige groei.'

Huidig voorzitter Hans Meijer, voormalig raadslid van de PvdA, hoort de meningen van Dieleman en Kuiper aan. 'We moeten tijd investeren in een charme-offensief richting gemeente. Die moet ruimte bieden aan verenigingen en instanties die mensen willen laten sporten. We willen de komende zomer het beachvolleybal starten, met een veld en oefenruimte liefst bij de Sazahal aan de Liemersweg. Alleen het ja-woord van de gemeente is daarbij nodig. Nou, ik ben benieuwd. We stuiten vaak op ambtenarij', richt Meijer zich tot Koos Kuiper. Die adviseert Meijer het in dergelijke gevallen 'hogerop te zoeken bij het gemeentebestuur'. 'Want de ambtenaren zijn er om het beleid uit te voeren.'

Meijer bedankt hem met een knikje en geeft aan dat de fusie met Huevo '85, waar hij zelf jarenlang voorzitter was, goed is voor de balans binnen D•O•C•STAP Orion. 'Huevo brengt twintig jaar ervaring in, met name het jeugdbeleid met allerlei activiteiten zoals de jaarlijkse jeugdkampen. Daarom is het zo goed dat er nieuw bloed door Orion stroomt. Dat is voor iedereen binnen D•O•C•STAP Orion, van top tot recreatie, een win-win-situatie.'

de golfbeweging
veer gerecht als er problemen waren'

Op de oprit van de woning in de wijk Schöneveld wordt het al snel duidelijk. De achterbank van de geparkeerde auto ligt vol ballenzakken. Het opschrift 'Orion' verradt voor welke sport de bewoners zich het vuur uit de sloffen lopen. 'Mijn vader had het bij het rechte eind', stelt Bas Bloem een kwartier later, aan de tafel zittend terwijl echtgenote Hanneke (45) aanschuift. Tussen koffie en koeken liggen extra uitgaven van de Orion Expres uit 1981 en 1991, vol met artikelen en foto's van respectievelijk het 25- en 35-jarig jubileum van de gouden volleybalvereniging uit Doetinchem. De vader is Jan Bloem. De overleden Orion-tycoon was in 1964 de oprichter van de volleybalclub Phoenix die samen met DVC en VDS de huidige eredivisieclub vormen. Bas, een van de vier zonen van Jan Bloem, refereert aan het officiële afscheid van zijn vader bij Orion in 1988. 'We hadden een klein ploegje mensen die alles deden bij de club. Het was een prachtige tijd, maar de successen werden minder en de sponsoring en de mankracht van het bestuur ook.'

Ze zijn meestal een pracht voor het oog,
ze ruiken soms lekker,
maar zeker is dat ze de rode draad van het
volleybal in Doetinchem vormen.
We hebben het over de bloemetjes,
oftewel de familie Bloem.
Van het prille begin in de jaren zestig tot de
huidige tijd en straks in de toekomst van het
50-jarige D•O•C•STAP Orion.

Ze blijven gek van volleybal, die Bloempjes

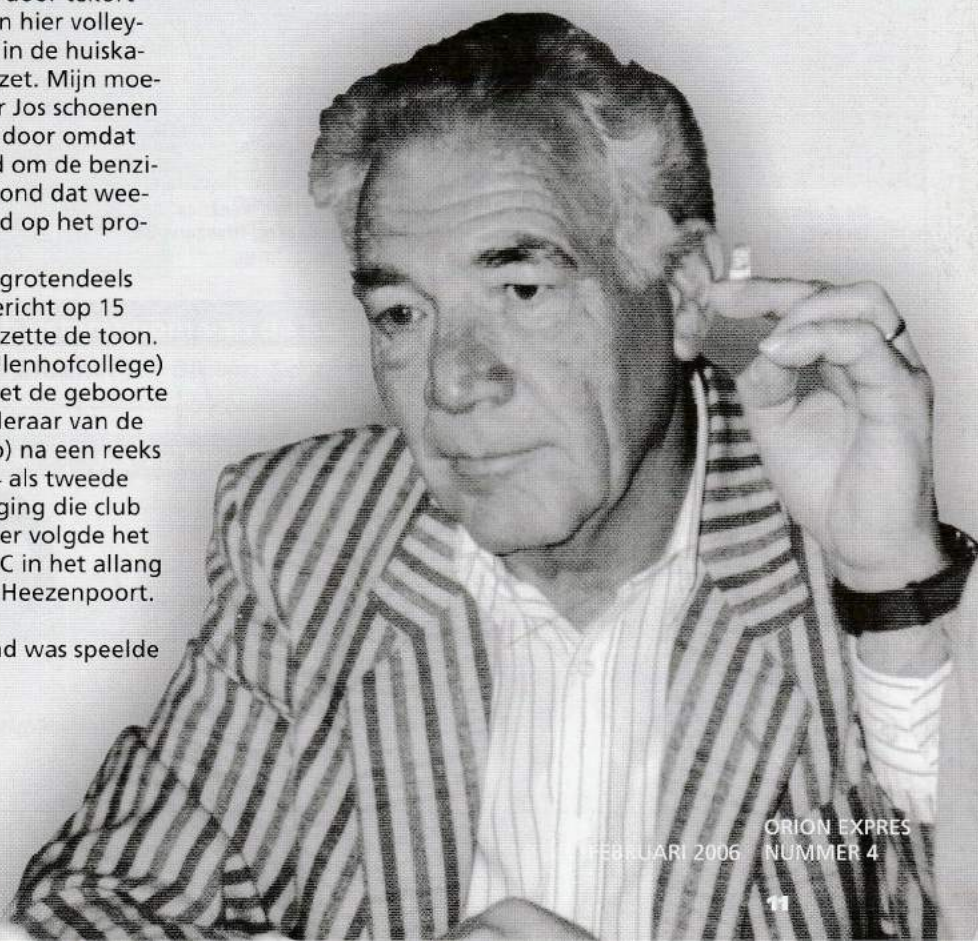
Mijn ziel lag op het eind niet meer zo bij Orion, de club interesseerde me nog wel maar de problemen minder', zo gaf Jan Bloem de reden van zijn vertrek aan. Hij had verwacht dat de jongeren het wiel zouden overnemen, maar dat gebeurde niet. Toch zag hij de toekomst niet somber in voor Orion. 'Er komen betere tijden. Als de mannen weer wat versterking van buitenaf krijgen, spelen ze straks ook weer in de Europacup. Daar ben ik van overtuigd.' Bas knikt bevestigend. 'M'n vader heeft het niet meer meegemaakt, maar we speelden vorig jaar november na al die tijd toch maar weer mooi Europees.'

Als de huidige coördinator van de herenlijn aan zijn jeugd denkt, gaat het automatisch over volleybal. Dat komt ervan als je vader trainer, penningmeester en eigenlijk de bekende manus-van-alles was. 'Huize Bloem was vroeger het centrale punt van Orion', zegt Bas. 'Mijn vader gaf wel eens toe dat het gezin er eigenlijk door tekort kwam, maar gelukkig was iedereen hier volleybalgek. En met een knipoog werd in de huiskamer het gemis van pa dan rechtgezet. Mijn moeder wilde een keer voor mijn broer Jos schoenen kopen. Dat ging op het laatst niet door omdat vader het schoenengeld nodig had om de benzinetank van de auto te vullen. Er stond dat weekeinde een belangrijke uitwedstrijd op het programma.'

Het Doetinchemse volleybal komt grotendeels voort uit het onderwijs. DVC, opgericht op 15 februari 1956 door Theo Konings, zette de toon. Op de ds. Van Dijkschool (huidig Ulenhofcollege) bemoeide Jaap Zuiderduin zich met de geboorte van VDS. Jan Bloem voegde er als leraar van de rk mulo (de latere Willibrord mavo) na een reeks schoolwedstrijden Phoenix in 1964 als tweede club aan toe. Samen met Phoenix ging die club verder als Phoenix '68. Een jaar later volgde het huwelijk tussen Phoenix '68 en DVC in het allang gesloten horeca-etablisement De Heezenpoort. Het resultaat was Orion.

Vlak voordat die fusie officieel rond was speelde Bas al voor DVC/Phoenix '68.

Momenteel komt de onderwijsleerkracht, die tussendoor twee seizoenen voor Longa '59 speelde, nog uit voor Orion's heren 6. 'Ik ben het enige lid van Orion die alle klassen van de competitie doorliep, van derde klasse afdeling tot en met de eredivisie. Mijn broers Paul en Mark spelen ook nog steeds voor Orion, Hans en Jos zijn gestopt.' De nazaten van Jan en Iet Bloem trekken de lijn door. Niet alleen de dochters van Bas en Hanneke maar ook het kroost van de broers volleybalt bij de Doetinchemse club. 'Zo zie je dat het virus aardig om zich heen heeft geslagen', lacht Hanneke die sinds haar twaalfde voor Orion speelt en tot haar 28ste in dames 1. Met als bekroning in 1984 het landskampioenschap, naast vele wedstrijden voor de Europacup. 'Dat leek toen allemaal zo gewoon, maar achteraf beseft je pas dat het heel bijzonder was. In het kampioensjaar werd ook meisjes A kampioen en dat werd begeleid door Bob Wentink en mij. Het kon niet op, prachtig was dat.'

'Mijn vader
gaf wel eens toe
dat het gezin
er eigenlijk door
tekort kwam,
maar gelukkig was
iedereen hier volleybalgek.'

Toen de kinderen opgroeiden - alleen zoon Joris volleybalt niet, hij voetbalt bij DZC '68 - ging Hanneke diverse teams trainen en coachen. Met de dochters Laura en Anke als speelsters. Zij komen nu voor dames 2 uit, Hanneke voor dames 3. 'Ze zijn net zestien, spelen in een enthousiaste groep en hebben ook talent.' Samen met Marcel Laan traint Hanneke dit seizoen dames 8, een jong team dat 'strak' bovenaan staat in de tweede klasse. 'We proberen de kinderen een goede technische ondergrond mee te geven, zodat het speelplezier nog groter wordt. Rienke, een dochter van mijn zwager Jos, zit ook in mijn team. Ben ik niet de enige van Bloem op het wedstrijdformulier.' Als speler, lijnrechter, clubarbiter (lachend: 'met als hoogtepunt op de bok bij een oefenwedstrijd van Orion tegen het Nederlands team'), voormalig redacteur van de Orion Expres en vier jaar bestuurslid kent de coördinator van de herenlijen de club als zijn binnenzak.

'Het is belangrijk dat alle leden hun steentje bijdragen. Er is meer kader gekomen, de leden hebben meer voor elkaar over en de onderlinge binding groeit. Dat is nodig. Vier jaar geleden was Orion bijna failliet. Met twintig man sloegen we spijkers met koppen. Maar goed dat de betrokkenen eerst niet wisten hoe slecht de club er financieel voor stond, anders waren we niet doorgegaan en had Orion niet meer bestaan. We krijgen er veel voor terug. Vroeger deed je alles, van clubbladen bezorgen tot brieven wegbrengen. Nog is de samenwerking binnen de club plezierig. Als ik met tegenzin naar een vergadering zou gaan, stop ik direct.' Hanneke knikt: 'Bas is een goede opvolger van zijn vader Jan.'

Volleybalstamboom van de Bloempjes

Jan Bloem / Ief Bloem-Scholtens

Hans ¹ & Wilma		Bas & Hanneke		Jos ¹ en Mirjam ²		Mark & Marian		Paul & Jaqueline ²	
Recreanten		H6	D3			H6	D3	H2	
Mieke / Bas ²		Anke / Laura / Joris ²		Rienke / Ilse		Irene / Jasper		Karlijn / Merle / Juka	
MB2		D2	D2	D8	C1	Circulatie		Focus	Focus

¹ Volleybalt niet meer ² Heeft nooit ge volleybald

'We doen er niks voor, toch stroomt de jeugd toe'

„Belangstelling voor het volleybal is er bij de jongste jeugd volop. We doen er in feite niks voor en toch stromen de leden toe. Ik denk dat het ligt aan een goede organisatie en leuke trainers.”

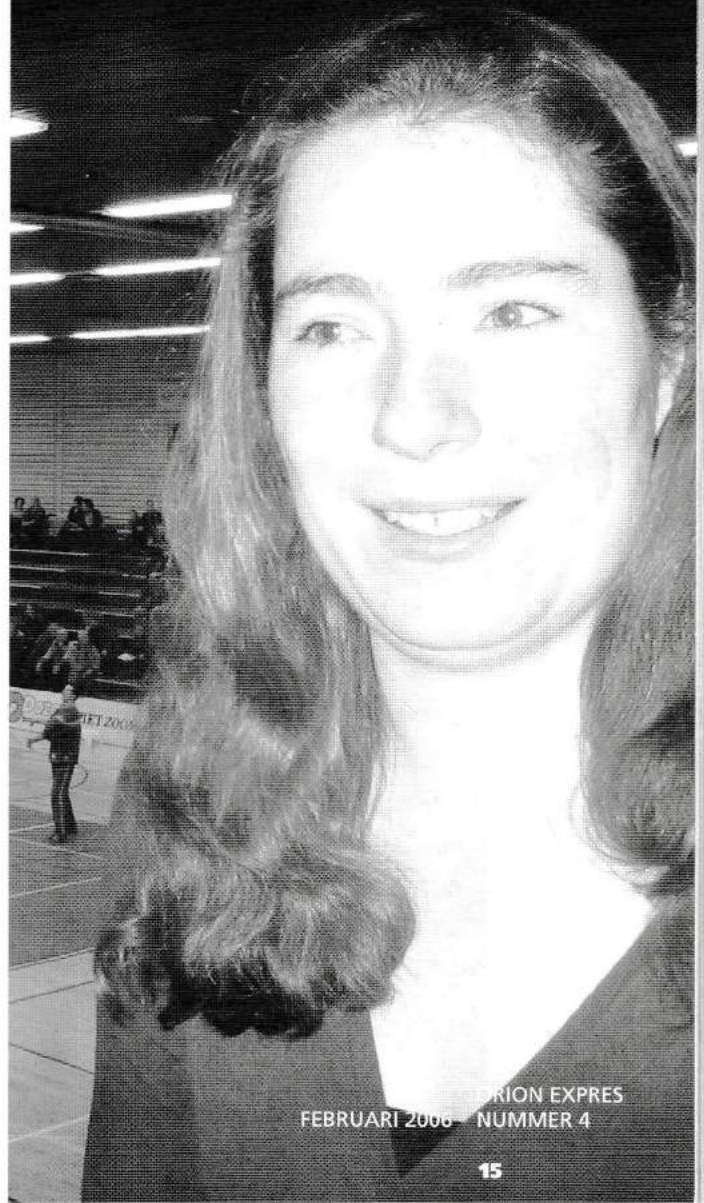
Dat zegt Kim Wolswijk, de gedreven lijncoördinator van het circulatie- en minivolleybal bij Orion. Inmiddels is de fusie met Huevo afgerond en telt Wolswijk haar knopen. „We hebben inmiddels al zo'n tien groepen in de leeftijden van 4 tot en met tien jaar. Niet alle groepen zitten vol, andere groepen pui- len uit. Ja, het is een hele organisatie. Ik ben er wel zo'n twintig uur per week druk mee.”

Kim Wolswijk, inmiddels 28 jaar, maakte op haar acht- ste kennis met de volleybalsport. Bij Huevo was ze jaren zelf aan de bal. Later kwam het vrijwilligers- werk om de hoek kijken. Kim meldde zich aan als hulptrainer bij een minigroep. Vervolgens volgde ze cursussen en werd ze trainer van diverse mini- en c- teams. Een jaar of vier geleden werd Kim bij Huevo opgenomen in de jeugdcommissie met als taak lijnco- ördinator van het mini- en circulatievolleybal. Bij Orion zette ze deze lijn met extra inzet door.

Kim vertelt vol enthousiasme over de verrichtingen van de jongste volleyballers van Orion. De vereniging telt inmiddels meer dan 150 leden tot en met tien jaar. „We trainen uiteraard in verschillende niveaus. Per groep gaan we uit van maximaal zestien speler- tjes. Het voordeel van de fusie is dat door de grote toeloop de jongeren veel meer op hun eigen niveau kunnen volleyballen, waardoor dat niveau verder stijgt. Trainen doet iedere groep éénmaal per week in verschillende zalen in Doetinchem. Uiteraard gezien de leeftijd zo dicht mogelijk bij huis.”

Zelf traint Kim Wolswijk niet minder dan vijf groepen, waardoor ze avond aan avond, plus in het weekeinde druk is met dit vrijwilligerswerk. „Eenmaal per maand organiseren we een toernooitje. Dan testen we onze vorderingen uit ten opzicht van andere verenigingen. En het gaat uitstekend met onze jeugd. Als je maar zorgt voor leuke trainers, die het enthousiasme bij de kinderen erin houden.”

' Als je maar zorgt
voor leuke trainers,
die het enthousiasme
bij de kinderen
erin houden.'

In het circulatievolleybal, voor de jeugd van zes tot en met acht jaar wordt vier-tegen-vier gespeeld en verwisselen de spelers telkens van plaats. „Als er één een foutje maakt, gaat hij eruit en moet hij zijn plaats terugverdienen,” legt Kim uit.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Zo ook bij volleybal. Daarom bedacht Kim een methode om de jongste jeugd meer bij de club als geheel te betrekken. Zij is de grote motor achter de 'Mini van de Week'. Een mini- en circulatievolleyballer wordt geloot om als speciale gast naar een thuiswedstrijd van Heren 1 te gaan.

Hij of zij mag een ander kind meenemen en samen mogen zijn bij aanvang van de wedstrijd de eerste bal opslaan. De kinderen worden voor de wedstrijd bij het team betrokken en samen mogen ze na afloop een van de spelers interviewen. En natuurlijk worden er ook foto's gemaakt van de kinderen bij de spelers. Hun ouders krijgen een vrijkaartje. „Het werkt allemaal heel aantekkelijk op de jeugd. Je ziet ze vaste supporter worden. De volgende keer komen ze terug met hun ouders.”

Eénmaal per jaar organiseert Kim, samen met Ria Loos en Maarten Brinkhof, het volleybaltoernooi voor basisscholen. Dit jaar was sporthal De Bongerd 8 februari jl. het strijdtoneel. Dan volleyballen zo'n dertig teams een middagje tegen elkaar. Een hele organisatie, waarbij Kim veel hulp nodig heeft van ouders en vrijwilligers.

Al met al is Kim heel druk met de jeugd. Maar ze heeft ook haar werk als administratief medewerker bij Interselect in Terborg. Samen met haar vriend Michel Lenderink, die trainer is bij Volga, heeft ze nog de zorg voor beider zoontje.

Is dat allemaal vol te houden? Kim lacht: „Ik heb in ieder geval geen tijd om zelf nog aan volleybal toe te komen. Eigenlijk zou ik de jeugdlijn graag verder geprofessionaliseerd willen zien. Ik probeer dat op gang te krijgen bij het bestuur. Ik kan dan m'n baan opzeggen en me volledig op het jeugdvolleybal storten. Dáár heb ik wel zin in. Bovendien hebben we in de jeugdcommissie nog veel andere plannen. Zonde om die niet waar te kunnen maken.”

Eigenlijk
zou ik de jeugdlijn
graag verder geprofessionaliseerd
willen zien.

Meisjes C1

Hallo, wij zijn Ilse (passer/loper) en Jaël (midspeler) uit meisjes C1.

Ons team bestaat ook nog uit Monica en Yvette, passer/lopers, Aniek en Heleen, midspelers, en onze spelverdelers Dominique, Luka en Majelle. We trainen tweemaal in de week onder Karel Mollevanger, die op de trainingsavonden hulp heeft van Maureen (maandag) en Rolien (woensdag).

Sommige meisjes uit ons team trainen ook op vrijdag voor de Open Club en op zondag bij de Plantina Volleybalschool. Beide trainingen worden gegeven door Karel.

We hebben een gezellig team, soms een beetje te gezellig, maar met af en toe ook het nodige commentaar op elkaar.

Wij speelden in de eerste helft van het seizoen in de hoofdklasse, waaruit de beste zes naar de kampioensklasse promoveerden. Tegen elke tegenstander werd eenmaal gespeeld.

Wij werden vierde. Nu spelen we op het B-veld. Dat is voor ons fijner dan een C-veld. We merken dat de concurrentie van een paar teams groter wordt. Vooral van VCV. Gelukkig hebben sommige teams moeite met het B-veld. Daar hebben wij dan weer voordeel van. We hopen in de tweede helft van het seizoen veel te scoren, zodat we hoog eindigen.

Zaterdag 4 februari speelde ons team tegen VCV om de eerste plaats. Jammer genoeg verloren wij met 3-1. Het ging wel beter dan de eerste keer. We kunnen merken dat we vooruit gaan en hadden allemaal het gevoel dat er meer in zat. Daarom moesten we die zaterdag wel even een teleurstelling verwerken. Maar we hebben nog een revanche tegoed. Over vijf weken hopen wij VCV, als iedereen fit is, in de pan hakken. Het liefst met me 4-0.

Ilse en Jaël

Meisjes C2

Meisjes C2 bestaat uit acht meiden, die allemaal een lekker potje kunnen volleyballen. Babet, Daphne, Kelly, Lotte, Martine, Melissa, Rianne en Tarah moesten aan het begin van het seizoen nog een beetje aan elkaar wennen.

Langzamerhand begint het te draaien.

Ook de resultaten bij de wedstrijden worden steeds beter. Het doel van Meisjes C2 is om zo hoog mogelijk te eindigen in de 1e klasse. Verder is het natuurlijk belangrijk om veel plezier in het spelletje te hebben.

Meisjes C3

Hoi, wij de C3! In de C3 zitten: Anouk, Selina, Jet, Annemiek, Eline, Lisa, Joyce, Alicia en Lenneke. Wij zijn een heel hecht en leuk team. Laatst hebben we met zijn allen in pyjama getraind. Henri keek er wel even gek van op. We kunnen het goed met elkaar vinden.

Aukje Vollema is onze coach en Henri Geerdink onze trainer. We gaan nu over iedereen wat vertellen en beginnen met Anouk. Haar specialiteit is een set-up geven. Anouk blijft meestal erg rustig als er een bal fout gaat. Selina kan goed verdedigen. Als een bal verkeerd fout gaat, baalt ze enorm. Jet is een super blokkeerder. Bij haar komt bijna geen één bal door. Annemiek kan fantastisch smashen. Ze zingt graag als er een punt gemaakt is. Eline kan goed opslaan. De bal halen kan ze ook heel goed. En dan Lisa. Tja! Lisa kan alles goed, maar ze is echt goed in smashen met links. De tegenstanders hebben moeite om haar ballen te pakken.

Ook Joyce heeft afgelopen wedstrijd ontzettend goed staan smashen. Ze kan heel goed blokken, omdat ze zo lang is. Alicia is goed in de ballen doortikken bij het net en baalt als er een bal fout gaat. Lenneke reageert supersnel en kan de ballen mooi hoog spelen.

Aukje is een hele lieve coach, heel behulpzaam en de beste coach die er is. Henri is een fanatieke trainer soms een beetje streng, maar dat weet hij ook. Hij vindt dat het moet bij een prestatieteam. En natuurlijk is C3 het allerleukste team van de vereniging. C3 heeft tot nu toe alles gewonnen en gaat voor het kampioenschap.

Jet, Annemiek, Selina

Meisjes C2

Meisjes C3

Meisjes C4

Hallo, ik ben Rinske (13) en speel in C4. We zijn met zijn tiene en hebben het altijd heel gezellig. Op dit moment gaan de wedstrijden goed. We wonnen de laatste vier wedstrijden. Ik vind volleybalwedstrijden leuk om te spelen. Het gaat natuurlijk deels om de winst, maar plezier in het spel en een fijne wedstrijd zijn zeker zo belangrijk.

Onze trainsters kunnen alleen de thuiswedstrijden coachen. Bij de uitwedstrijden coacht de moeder van Mirjam ons. Ik hoop dat we de tweede helft van het seizoen beter zullen eindigen dan de eerste helft. Tot slot wil ik even zeggen dat ik Anke en Laura Bloem hele leuke trainsters vind. Ik denk dat ik dan namens het hele team spreek.

Rinske van den Barg

Meisjes C5

Hallo, wij zijn de meisjes van C5 en vinden volleyballen heel leuk. Onze groep telt tien meiden, die iedere donderdag van 17.00 uur tot 18.30 uur trainen in de gymzaal Wolborgenmate. Onze trainster heet Pauline Zoethout. Zij wordt geholpen door Linde Buiting.

De wedstrijden verliezen we altijd, omdat we steeds tegen best goede teams moeten spelen. Ook al verliezen wij vaak toch houden wij de moed erin. Een overwinning zal er voor ons team toch ook wel een keer inzitten. Meisjes C 5 zou het leuk vinden als je eens een keer komt kijken. Wij wachten af.

Elize, Iris, Manon, Didi, Laura, Mariska, Anne, Mehtap, Pelsin en Judith

Meisjes C6

Onlangs ben ik begonnen als coach bij meisjes C6. Dat vond ik erg spannend omdat ik nog nooit eerder coach was. Ook voor de meiden was het met een nieuwe coach een nieuwe uitdaging. Zeker nu er voor het eerst in de competitie zes tegen zes gespeeld wordt. Enthousiast begon een gloednieuw team aan de strijd. Helaas werden de eerste twee wedstrijden, ondanks een geduchte tegenstand, verloren. Van de nederlaag hebben we wel wat opgestoken, want de derde wedstrijd werd met 3-1 gewonnen.

Het mooiste aan dit team, naast het feit dat de meiden voor een leuke team-spirit zorgen, is de gedrevenheid. Tot de laatste minuut wordt gestreden, niet opgegeven. Heerlijk om dat te zien. Jullie zullen nog meer van dit team gaan horen in toekomst :)

Matthijs Slutter, coach

Meisjes C7

Vanaf januari 2006 is dit meisje C7: Britt, Laura, Roos, Myrthe, Bente, Carolien, Lotte, Tinke en Marit.

Het is een leuk meidenteam, dat het spannend en fantastisch vindt nu al zes tegen zes te mogen spelen. Het is een behoorlijke uitdaging, maar het team heeft er zin in.

Dat blijkt wel, want ook met de wedstrijden gaat het steeds beter. De eerste wedstrijd tegen Longa ging nog met 3-1 verloren. De tweede tegen MC4 van D•O•C•STAP Orion was al een stuk beter en bijzonder spannend. Er moest een vijfde set aan te pas komen, die helaas verloren werd.

In de derde wedstrijd tegen Labyellov was het uiteindelijk raak. C 7 ging er helemaal voor. Er moest gewonnen worden. Het resultaat was duidelijk: Labyellov mocht met een 3-1 nederlaag terug naar Zevenaar. Meiden, zet 'm op en blijf zo enthousiast met z'n allen. Wie weet hoever jullie dan komen.

Langzaam maar zeker . . .

Langzaam maar zeker komt de diesel iets op gang. In één van de vorige Orion Expressen gaf ik al aan, dat we dit jaar niet meer vanzelfsprekend zege op zege zouden boeken.

De redenen daarvoor zijn al vaak genoeg genoemd dus daar hebben we het niet meer over.

Waar we het wel over hebben is het feit, dat de vertrouwde machine iets beter gaat draaien.

Nadat we in het begin een aantal goede wedstrijden wat ongelukkig verloren, kunnen we nu toch zeges op Mikro Electro, Peelpush, Inter Rijswijk en Switch noteren. Met 33 punten en een inhaalduel tegen Havoc voor de boeg (zondag 5 maart) is het natuurlijk nog lang niet gedaan. Een goed begin van de tweede competitiehelft is ingezet. Uit bij GTI Nesseland behaalden we zelfs een wedstrijdpoint. Dat hebben tot nu toe nog maar twee ploegen gepresteerd.

Onze spelverdeelsters Cindy en Hennie kunnen de aanvallers steeds beter vinden. Dit is onder andere een direct gevolg van wat extra aandacht tijdens de trainingen die Claudia ze schenkt.

Ze is zich expliciet met de spelverdeelsters gaan bemoeien.

De aanvalsters beginnen steeds beter in het ritme te komen. Wat opvalt zijn echter nog wel de grote verschillen in de momenten dat het draait en de momenten dat het wat stroever gaat.

Om de tweede competitiehelft in eigen hal ongeslagen te blijven, zal het basisniveau - dat ons handelsmerk in het afgelopen kampioensjaar was - van alle speelsters toch nog iets omhoog geschroefd dienen te worden.

Een goed functionerend sportmilieu is daarbij onontbeerlijk. Ofschoon Ruud en Henk er alles aan doen om zaken zo perfect mogelijk gestalte te geven gaat er achter de schermen zo nu en dan toch nog wel eens wat mis. Voor een ploeg, die nog steeds de regerend kampioen van de Eerste Divisie is, onwaardig. Uiteindelijk is ons doel om dit jaar bij de eerste vijf te eindigen. Een plaats die gezien alle omstandigheden als een prestatie op zich gezien kan worden. Een plek die het komende seizoen recht geeft op promotie naar de B-League. D•O•C•STAP Orion is het aan zijn stand en aan zijn opkomende talenten, die zich door de gehele jeugd dameslijn momenteel aan het ontwikkelen zijn, verplicht zich optimaal in te spannen om het komende jaar die vijfde plaats veilig te stellen. De boot missen zou niet direct het einde betekenen, maar voor al dat opkomend talent zeker een remmende factor in hun streven de top te bereiken.

Marinus Wouterse, trainer

Meisjes A2

Meisjes A2 is een fanatiek en gezellig volleybalteam. Het heeft in Nienke de Blok een sportieve en perfecte aanvoerder, die alles tot in de puntjes regelt, waaronder het wedstrijd- en rijschema.

Kismet en Nienke nemen de spelverdeling voor hun rekening. Zij proberen de talentvolle aanvalsters Joyce, Arpine, Rachelle, Polen, Eline, Mijke en Annemieke op maat te bedienen.

Elke trainingsavond, maandag van half zes tot zeven in het Rietveld Lyceum, wordt met een tomeloze inzet gezellig getraind om een basisplaats af te dwingen en met het team in de prijzen te vallen. De trainingsopkomst blijft helaas een heikel punt. Ook de bijbaantjes op zaterdag doen door een minimale bezetting nogal eens geweld aan de competitiewedstrijden. Aan beide probleempjes wordt de tweede helft van de competitie hard gewerkt. De competitie tot januari werd jammer genoeg niet met een kampioenschap afgesloten. Met de nieuwe indeling wordt alles uit de kast gehaald daar verandering in te brengen.

Het eerste resultaat is er na. Drie wedstrijden werden met duidelijke cijfers gewonnen, tweemaal 4-0 en 3-1 tegen Halley. Het team ontbeert nog steeds een vaste coach. Trainer Hugo Slutter (Heren 6) neemt net als menig ouder van tijd tot tijd de honneurs waar. Maar een vaste coach, man of vrouw, zou veel fijner zijn. Wie voelt zich geroepen?

Meisjes A2: Nienke de Blok, Joyce van Drumpt, Annemiek van Hilten, Arpine Hakopjan, Polen Karakas, Mike Slagman, Eline Teitink, Kismet Yanarday, Rachelle Zonneveld en trainer Hugo Slutter.

Dames 2

De jeugd heeft de toekomst. We zijn na afloop van vorig seizoen een nieuwe weg ingeslagen met een wel heel erg jong team. Dat dit al zo snel zijn vruchten zou afwerpen, hadden we niet verwacht. Onder leiding van de trainers Danny Appeldoorn en Marcel Laan staat dit jeugdige team in de top van de promotieklasse. Buiten het talent dat deze club meiden in zich heeft, is het een zeer hecht team dat ook buiten het veld veel met elkaar optrekt.

De gedreven trainers moeten soms door de meiden in toom gehouden worden, want hun enthousiasme kent geen grenzen. Ook het Open Club-verhaal gaat voortvarend. Het vele trainen en spelen van oefen- en competitiewedstrijden en zelfs oefenweekeinden, resulteert dikwijls in spetterende wedstrijden op hoog niveau in sporthal Rozengarde.

Kom de wedstrijd eens bekijken en Dames 2 aanmoedigen.

Dames 3

Een ervaren team dat zich niet makkelijk gek laat maken. Op dit moment een middenmoter in de eerste klasse met als trainer Hugo Slutter. Ook al een man die zich niet meer gek laat maken. Deze rust past goed bij dit team. Wat overigens niet wil zeggen, dat het er op de trainingen en in de wedstrijden rustig aan toe gaat. Want eerste klasse vraagt toch wel inzet.

Na een misser in de eerste teamopgave voor de website mag dit team hier niet ontbreken.

Dames 3

Dames 4

Een team dat het met de trainers niet treft. De derde inmiddels en dat ligt niet aan de dames, maar is domme pech zullen we maar zeggen. Desondanks vertoeft dit team in de top van de eerste klasse en dat is misschien wel meer dan ze zelf verwacht hadden. Onder leiding van tijdelijk- en invaltrainer Karel Mollevanger houden ze de wind er goed onder. Ervaring, jeugd, veel plezier en inzet maken Dames 4 tot een leuk team dat trots op zich zelf mag zijn. Ik hoop dat ze het seizoen zo afmaken, ondanks het wegvallen (om blijde redenen) van Mathilde Hofs.

Dames 5

Ook een mix van ervaring en jeugd. Deze dames hebben het moeilijk in de tweede klasse. Maar ik hoop dat ze toch spelplezier houden. Misschien dat de samenstelling nog niet helemaal uitgebalanceerd is. Misschien heeft de dameslijn wel te hoog gegrepen. Dat evalueren we aan het einde van het seizoen wel.

Dames 6

Weer de mix van ervaring en jeugd. Heeft het moeilijk gehad in de eerste helft van de competitie en begint nu de puntjes te pakken. De speelsters zijn aan elkaar gewend en de jeugd weet nu ook wat er verwacht wordt in de tweede klasse. Dit team mist nu wel drie speelsters. Louise, Janny en door ziekte Whitney. Gelukkig traint een nieuwe speelster mee. Voor de rest van het seizoen zullen mogelijk bij andere teams speelsters geleend worden. Als het zo door gaat, behoudt Dames 6 de tweede klasse.

Dames 7

Jeugd die zelfs nog Meisjes C mag spelen en onder leiding van Petra en Karel richting middenmoot van de tweede klasse kijken. Zwarte start, maar geloof in het team en ervaring die ze nu al opgedaan hebben, bieden veel plezier voor de toekomst van de vereniging. Dames 7 speelt op zaterdag in Rozengarde. Kom ook eens kijken naar de toekomst.

Dames 8

Dit team is al een stapje verder, maar is in leeftijd iets ouder Dames 7. Het team staat dik bovenaan in de tweede klasse. Onder leiding van trainer-coach Hanneke en trainer Marcel zijn deze meiden van af het begin scherp en gemotiveerd bezig aan een geweldig seizoen. In dit team zie je ook weer veel mogelijkheden voor de toekomst van D•O•C•STAP Orion. Deze jeugdige meiden spelen op zaterdag in De Bongerd.

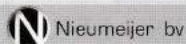
Dames 9

Een team dat in de derde klasse langzaamaan omhoog begint te kijken. Het werd in de eerste helft van het seizoen getraind door Cees Oskam, die door werkverandering afscheid moest nemen. Tony Overklift Vaupel Kleyn is zijn opvolger. Volgens mij klikt het met de groep op de training en de resultaten zijn er naar.

Bert Snippe, coördinator dameslijn

Teamsponsors

DAMES 3

DAMES 2

DAMES 7

HEREN 2

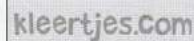
HEREN 3

HEREN 6

HEREN 7

MEISJES C2

MEISJES B3

MEISJES C3

MEISJES B1

JONGENS B1

RECLAME & COMMUNICATIE

JONGENS C1

CIRCULATIE MINI'S

ACCOUNTANTS EN BELASTINGADVISEURS

HEREN RECREANTEN

In vergelijking met de meisjes zijn de jongens bij D•O•C•STAP Orion duidelijk in de minderheid. Op dit moment telt Orion drie jongenteams. In vergelijking met andere verenigingen is dat een unicum, omdat deze leeftijdsgroep moeilijk aan het volleyballen te krijgen is. Ook spelen enkele jongens inmiddels al in de herencompetitie. Door het gebrek aan jongens is het verschil aan vaardigheden binnen de teams vaak enorm. Voor de trainers de uitdaging om iedere speler individueel te ontwikkelen en er een team van te maken, dat met veel plezier probeert te winnen. Een korte blik op de jongenslijn laat het volgende zien:

Jongens C1

Jongens C1 startte met wat oudere en nieuwe leden, zodat de trainers Nick Penninkhof en Collin van Gerven het accent vooral op het aanleren van basisvaardigheden hebben gelegd. De competitie in de hoofdklasse was een tikje te hoog gegrepen. Inmiddels traint de groep twee keer in de week om te laten zien dat het toch in de hoofdklasse thuishoort.

Jongens B1

Deze groep is al een echt team, dat er bijna elke wedstrijd in een prima sfeer vol voor gaat. Uitzondering vormde het laatste duel in Doetinchem tegen Sparta. De Zelhemmers was er alles aan gelegen de boel te verzieken. Dat lukte. Uit het leerproces kwam de groep sterk tevoorschijn.

In de wedstrijd tegen een intimiderend Labyellov (tweede in de competitie geëindigd) liet Jongens B1 zich de kop niet gek maken.

Itamar Stein en Marvin Sombroek hebben bij deze jongens de technische regie in handen. Een derde plaats in de eerste helft is een behoorlijk resultaat.

Na de kerst vertrok één speler naar heren 8, twee jongens uit B2 vulden de groep aan. Het team heeft een goede kans kampioen te worden in de Topklasse. Dit laatste weet Sparta alleen nog niet.

Jongens B2/3

Beide teams speelden de eerste helft van de competitie in de eerste klas. Helaas waren beide ploegen onderbezet, omdat enkele jeugdleden kort voor de start van het nieuwe seizoen afhaakten. Vooral JB3 had elke wedstrijd de grootste moeite voldoende spelers op de been te krijgen. Met hulp van in andere teams spelende jeugdleden, zowel jongens als meisjes, lukte het toch.

De B-teams zijn na de kerst opnieuw ingedeeld. JB2 en JB3 zijn samengevoegd tot een nieuw JB2. Goran Aleksov probeert deze groep de juiste kneepjes van het volleyballen bij te brengen. Als de passer/loper van het eerste herenteam van D•O•C•STAP Orion daarin slaagt, moet de tweede helft van de competitie lukken.

Lidy Jansen, lijncoördinator jongens

In
vergelijking met
de meisjes zijn de jongens
bij D•O•C•STAP Orion
duidelijk
in de minderheid.

Een groot deel van de competitie zit er al weer op. Dus is het tijd om de herenteams eens nader te belichten. We duiken eerst naar de kelder van de derde klasse.

Heren 8

Het team is terug te vinden op de laatste plek. De ploeg gaat er wekelijks enthousiast tegenaan, maar rond de twintig punten stagneert de productie en gaat de tegenstander meestal met de zege aan de haal. Toch worden er ook regelmatig setjes in winst omgezet. Als het systeem wat beter functioneert, zal dit ongetwijfeld vaker gebeuren.

Het achtste doet regelmatig een beroep op 'oudgedienden' Bob Wentink en Dick Tanckink, die het niet kunnen laten en de volleybalschoenen maar weer van de wilgen getrokken hebben. Ook enkele jonkies staan stand-by. Uitbreiding van de selectie zou geen kwaad kunnen. Melden bij Sieb Engwirda of Han van Amersfoort. Kan dit team de rode lantaarn nog overdoen aan een concurrent?

Heren 7

De groep met als eerste vioolspeler Paul Löwenthal, bevindt zich in de middenmoot van de derde klasse. Heren 7 draait geroutineerd mee en pakt de punten degelijk van lagergeklasseerde teams. Ook dit team kent een smalle selectie en leent links- en rechtsom om wekelijks hun potje volleybal te kunnen spelen. De 'kleertjes.com'-boys zijn binnenkort te bewonderen binnen de stadsgrenzen met aanhangers vol violen.

Heren 6

Met Heren 6 loopt het dit jaar opnieuw soepel. De ploeg kreeg een nieuw likje verf van hun sponsor 't Wassinkhuys en belandde mede hierdoor op de eerste plaats in de tweede klasse. Naast het unieke record aan het begin van dit seizoen met honderd achtereenvolgende gewonnen sets, lijken deze heren nu af te stevenen op hun derde kampioenschap op rij.

Dit lijkt niet meer mis te kunnen gaan, hoewel nog enkele lastige klips omzeild moeten worden. Zo moest onlangs tegen Smash nog een matchpoint-tegen worden weggewerkt, om de vijfsetter te winnen. Hoe Heren 6, met op dit moment Gijs Post als coach, de competitie voltooit, zien jullie op de donderdagavonden vanaf 20.45 uur in Rozengarde. Kom op tijd, want vol is vol.

Heren 5

De jonkies onder leiding van Itamar Stein en Rob Buiting, debuteerden dit jaar in de tweede klasse en doen dit naar behoren. De trainingen werpen hun vruchten af en dat leidt vaak tot goed spel. Zelf de toppers in hun klasse hebben het knap lastig tegen het vijfde. Grootste manco lijkt de wisselvalligheid, die deze jonge ploeg parten speelt. Binnen één wedstrijd laten zij prachtig volleybal zien, maar even later is daar weinig van over. Zo volgt er op een geweldige smash binnen de 3-meter soms een horizontale versie. Coach Rob Buiting moet zich wel geregeld radeloos achter de oren krabben bij zoveel onvoorspelbaarheid. Eén ding is zeker: Heren 5 pakt in de tweede helft méér punten. Verder is vermeldenswaard, dat deze jonge honden zich bij andere teams nuttig maken, wanneer die met spelerstekort kampen.

Heren 4

Met Heren 4 verloopt het eveneens voorspoedig. Onder leiding van trainer Marvin Sombroek en speler-coach Jeroen Westdijk mengt de ploeg zich onder de kampioenskandidaten in hun tweede klasse. Zo werd concurrent Marvo dit seizoen zelfs tweemaal verslagen. Ook voor Heren 4 geldt, dat de wisselvalligheid moet worden teruggebracht. Toch blijft het knap, dat de ploeg zich tegen de meestal meer ervaren tegenstanders goed overeind houdt. Voordeel is, dat Jeroen Westdijk kan beschikken over een grote selectie. Maar liefst elf personen heeft hij tot zijn beschikking. Al moest Sietse Jager enige tijd toekijken met een enkelkwetsuur. Een spannend competitieslot ligt in het verschiet en ook dit team kan jullie support gebruiken zaterdag om 15.00 u.

Voor veel teams
staat nog heel
en belooft het een interessant

Heren 3

Heren 3 met trainer Goran Aleksov komt uit in de eerste klasse en aast op een achtste plek. Dat betekent klassenbehoud en dat zou een goede prestatie zijn voor het uitgedunde team. Zo konden Marcel Slutter en Eddo Hissink hun sportplunje nog niet aantrekken vanwege langdurige blessures. Eerstgenoemde houdt momenteel de uitleenadministratie bij, want wekelijks moet de basis worden uitgebreid met assistentie van heren 4, 5 of 6. Zo beschikt coach Rimmert Lonink toch over voldoende spelers en worden de nodige punten gehaald.

Heren 2

Met Heren 2 gaat het wat zorgelijker. Dit team van speler-trainer Paul Bloem en aanvoerder Jaap Bakker zit volop in de degradatiestrijd. Theoretisch zijn deze volleyballers goed onderlegd, maar blessures, werkzaamheden en andere ongemakken zorgen ervoor, dat een wedstrijd niet altijd naar wens verloopt. Sinds kort versterken Frank Wienholts en Jasper Klomps, beiden terug van weggeweest, het tweede en worden toch nog de nodige punten verwacht. Zou dit voldoende zijn om degradatie te ontlopen? We hopen van wel.

Voor veel teams staat nog het nodige op het spel en belooft het een interessant einde te worden. Inzet en teamgeest zijn in die fase belangrijk en dat lijkt wel goed te zitten. Hoe het afloopt kunnen jullie zelf allemaal volgen, kom eens kijken en aanmoedigen.

Naast het volleyballen wordt inmiddels al weer voorzichtig vooruitgekeken naar het komende seizoen. De teamvertegenwoordigers inventariseren momenteel de plannen van de individuele spelers en gaan straks om de tafel zitten om de nieuwe teams te bemannen.

Uitgangspunt zal zijn, dat ieder team tenminste beschikt over 9 of zelfs 10 spelers. Dat betekent, dat de huidige samenstellingen wel eens flink veranderd kunnen worden. Een behoorlijke klus derhalve, want naast volleybaltechnische aspecten spelen ook andere factoren mee. Jullie horen er meer over.

Bas Bloem, coördinator Herenlijn

n o d i g e o p h e t s p e l
e i n d e t e w o r d e n .

Jeugteams succesvol voorronde Open Club

Meisjes A

Zaterdag 7 januari was het zover. Na een goede voorbereiding vertrokken 12 speelsters, Sabine Thuijs, Anke Pons, Laure Obelink, Myrte Neijenhuis, Imke Hoornstra, Kirsten Berenpas, Manon Schaap, Karlijn Mooren, Lieke Raben, Sanne Visser, Lotte Hobbelt, Lindy Volkers vol goede moed met trainer-coach Marcel Laan en manager Jan Pons naar Woerden.

De eerste wedstrijd, 12.00 uur, was tegen DVC uit Driebrugge. Door een goede servicedruk kwam bijna geen bal terug en als dat na harde slagen van Sabine wel gebeurde, was het meer geluk dan wijsheid. Zodoende scoorde de tegenstander tot grote lol aan onze kant ook enkele punten. De eerste winst kwam gemakkelijk tot stand: 2-0 (25-5, 25-4).

Om 13.50 stond de tweede wedstrijd tegen Castellum uit Alphen aan de Rijn op het programma. We wisten dat Orion met een diepe service veel zou kunnen scoren. Dat gebeurde. De tegenstand was groter. De meeste tegen punten waren eigen fouten. Toch werd het duel met duidelijke cijfers beslist: 2-0 (25-14, 25-9).

Het derde duel tegen Dros/Alterno uit Apeldoorn met enkele speelsters uit de derde divisie was in de namiddag, 15.30 uur, de moeilijkste klus.

Maar ook die werd met 2-0 winnend afgesloten.

Een aanvankelijk achterstand in de eerste set werd ingelopen, uitgebouwd tot een voor-sprong van vijf punten en in winst omgezet (25-19). De tweede set verliep een stuk beter, over fouten werd niet gesproken en met veel lol werd ook die set gewonnen (2-0). De eerste plaats in de poule betekende meteen plaatsing voor de halve finale. Het eerste succesje werd met het hele team gevierd bij McDonalds waar Marcel en Jan nog op een ijsje trakteerden.

Alle supporters heel erg bedankt voor de aanmoedigingen. Hopelijk zijn jullie er zaterdag 25 februari weer bij als wij in sporthal Rozengarde moeten spelen.

Karlijn Mooren

Het jeugdvolleybal bij D•O•C•STAP Orion zit weer in de lift. Vijf van de zes jeugdteams waren zaterdag 7 januari succesvol tijdens de voorronde van de Nederlandse Open Clubkampioenschappen.

Alle vier meisjesteams plaatsten zich voor de halve finale op 24 februari. Ook jongens A kwam een ronde verder.

Jongens B redde de kwalificatie niet. Afgevaardigden van de teams vertellen in deze Orion Expres hun belevenissen.

Meisjes B

Het is 7 januari. We staan met z'n allen in de sneeuw voor McDonalds. Klaar voor vertrek naar Barneveld, de eerste ronde van de Open Club. De sfeer zit er meteen goed in. Uit het rode autootje van Bloem klinkt vol uit de speakers Meatloaf met het nummer Paradise by dashboardlight met ondersteuning van een paar prachtig zingende meiden. In de kleedkamer van de sporthal houdt onze liefvallige coach Hanneke Bloem eventjes een praatje. „Het belangrijkste is vandaag om zo weinig mogelijk of helemaal geen eigen fouten te maken.

Geen servicefouten dus, niet in het net slaan of lomp uit," somt Hanneke op.

We kunnen aan de slag tegen Volta. Anke begint met de serve en jawel hoor... in het net! En we hadden zo goed naar Hanneke geluisterd. De bal wordt daarop meteen teruggehaald. De serve van Sanne belandt ook in het net. Je vraagt je af waar een coach voor dient. Hanneke houdt daarop een peptalk. Die helpt. De serve van Chantal, liefst 19 punten op rij, staat als een huis. De eerste set wordt met 25-5 afgesloten en ook de tweede wordt gepakt. De eerste winst (2-0) is binnen.

Surf moet in de tweede wedstrijd het volgende slachtoffer worden. Met luide aanmoedigingen van onze trouwe supporters en een juiste spelopvatting en inzet worden beide sets met 25-13 zegevierend afgesloten. Danny onze coole trainer was inmiddels ook op de bank aangeschoven, waarop Aniek constant luidkeels aanmoedigde.

In de derde wedstrijd tegen Langenen/HEC werd ondanks de nodige nonchalance en lol winst niet uit het oog verloren. We hielden ons koppie erbij, wonnen met 2-0 met als afsluiter een prachtige duik naar onze trouwe fans.

Opgelucht en blij verlieten wij Barneveld. De plaatsing moest even goed gevierd worden. Waar kan dat beter dan bij McDonalds. Het superdagje werd met een goed gevoel en gevuld buikje afgesloten. Wij zijn ons nu alweer aan het opladen voor de volgende ronde in Goor. Dus, fans, jullie zijn bij deze uitgenodigd.

Sanne Pons

Meisjes C

De meisjes C selectie o.l.v. Karel Mollevanger en Petra Snijder bereikten in Horn, Limburg, op overweldigende wijze de halve finaleronde. De eerste wedstrijd tegen Hovoc Horn bleek direct al de beslissende te zijn. Hovoc was echter twee maten te klein voor D•O•C•STAP Orion (25-15 en 25-12).

Daarna werden Voerendaal, PSV en Flamingo's aan de zegekar gebonden. Eén set kon Marjolijn van Haarlem liefst 25 keer op rij serveren.

Dankzij de scheidsrechter, die een duidelijke blokbal over het hoofd zag en 4x spelen aangaf, werd die set met 25-1 gewonnen. Alle 12 speelsters konden zo 'aan de bak' komen en toernooi ervaring opdoen. De tegenstandsters van ons waren erg onder de indruk van het volleybalgeweld van D•O•C•STAP Orion.

De halve finaleronde, die sporthal Mossendam te Goor wordt gespeeld, zullen de meisjes van Karel het een stuk moeilijker krijgen. Esch Stars uit Vasse, Pan Sign (Helden) en Volco Ommen moeten bedwongen worden om uiteindelijk in een kruisfinale te beslissen, wie bij de laatste acht van Nederland mag meespelen om de landstitel.

Volleybalkenners, dat zijn mensen die 'er verstand van hebben', geven D•O•C•STAP Orion een grote kans om zich te plaatsen. Maar ja, dat moet je dan eerst nog wel even laten zien. Veel succes in Goor dus.

Karel Mollevanger

Meisjes D

Om 09.30 uur zaterdagmorgen 7 januari vertrokken Annemiek te Beest, Eline van de Maas, Jet Timmers, Lenneke Doppen, Anouk Hesling, Lias van Rinsum, Seline Akker, Bente Veenstra en Carolien Jansen samen met trainer-coach Henri Geerdink en scheidsrechter Onnie Verweij in gezelschap van een grote groep ouders richting Wageningen.

Meisjes D was het eerst van alle groepen in zaal, waarop ik de nodige papieren regelde. In de eerste wedstrijd tegen VCV uit Varsseveld kwam het team net als in de competitie moeizaam op gang. Het liep niet. VCV, dat onaantrekkelijk volleyball maar met een enorme inzet speelt, is moeilijk te bestrijden. De eerste set werd jammer genoeg nipt verloren (23-25). Beter spel en grotere overtuiging leverden de tweede set op (25-17). Het duel bleef onbeslist. Door een beter set-gemiddelde waren wij de morele winnaar.

De tweede wedstrijd tegen Dash uit Vorden werd met groot verschil gewonnen: 2-0 (25-12, 25-14). Er kon veel gewisseld worden en alle speelsters mochten proeven aan de sfeer van het spelen. Voor het derde duel tegen Arke Pollux uit Oldenzaal informeerde de coach van de tegenpartij of de Doetinchemse meisjes niet te oud waren. Hij vreesde vooraf hun lengte. Een optisch overwicht, dat ook in de uitslag tot uitdrukking kwam: 2-0 (25-9, 25-16).

De laatste wedstrijd tegen Scylla moest gewonnen worden. VCV bleef in ons voetspoor en stond nog steeds op gelijke hoogte. Scylla was de beste tegenstander en maakte gelukkig zelf heel veel fouten om het ons echt moeilijk te maken. Met 2-0 (25-19, 25-17) werd ook dit duel in ons voordeel beslist.

Het uiteindelijke setsaldo gaf de doorslag. Met een positief saldo van 70 punten bleef Orion VCV (29 punten) een straatlengte voor. Niet alleen de eerste plaats was binnen, ook de volgende ronde. VCV plaatste zich hiervoor eveneens door de kruisfinale te winnen.

Henri Geerdink

Jongens A

Jongens A, elf spelers, is een mix van heren 4 (Niek Hugen, Sietse Jager, Koen Pasman, Michel van Steen, RutgerSloot) en heren 5 (Elroy Bazen, Collin van Gerven, Nick Penninkhof, Justin Schoenaker, Floor Siegers, Maarten Visser). Ik, Jeroen Westdijk, speel met een aantal jongens in heren 4 en ben trainer-coach van het Open Clubteam.

De voorbereiding op de voorronde was van korte duur. In een aantal trainingen en een oefenwedstrijd tegen Bocholt (Duitsland) werd gewerkt naar een op elkaar ingespeeld team, dat Sietse Jager door een enkelblessure zag afhaken.

Op de dag van het toernooi vertrokken wij vroegtijdig uit Doetinchem. Dat was maar goed ook. De navigatie liet ons even in de steek. Toch arriveerden wij ruim op tijd.

In Woerden wonnen wij drie wedstrijden tegen respectievelijk VCV (Veenendaal), VCH (Hoofddorp) en Nivoc'68. Tegen Dosko werd gelijkgespeeld. Wij haalden af en toe een leuk niveau, maar lieten ook de nodige steekjes vallen. Het viel mij op dat ons team redelijk gelijkwaardige spelers had. Onze tegenstanders hadden hun ploeg om één of twee talenten gebouwd.

Dosko, het team waartegen wij gelijkspeelden, werd poulewinnaar. Jongens A volgde met enkele setpunten minder als een goede tweede. Door de kruisfinale in het hol van de leeuw tegen het organiserende VCT Woerden verdiend met 2-0 te winnen, plaatste het team zich toch voor de volgende ronde. De afsluiting bij McDonalds in de 'private' room was de uitsmijter van de geslaagde volleydag.

Op 25 februari mogen wij naar Panningen, helaas, niet naast de deur. De tegenstand van ondermeer Sliedrecht Sport, Taurus Houten, Dros/Alterno en Sarto Tilburg zal een stuk groter zijn. Ik hoop op een gezellige dag met een leerzame ervaring voor de jongens. Rutger Sloot zal ontbreken. De herstelde Sietse Jager is dan wel van de partij. Vanzelfsprekend wens ik jongens A opnieuw heel veel succes. Dat geldt ook voor alle andere teams van D•O•C•STAP Orion.

Jeroen Westdijk

Jongens B

Jongens B zag bij aankomst in Zeist meteen, dat het een zwaar toernooi zou worden tegen Surf, Piet Zoomers/Dynamo, Dosko en VTC Woerden. Lennart Reinbergen, Ralf van de Boom, Wessel te Winkel, Luuk Pasman, Dirk Doornbos, Kees Jansen, Casper Engelen, Wouter van Toor en Jelle Kiwitz zagen de eerste wedstrijd tegen Surf als een trainingspartijtje met 0-2 verloren gaan.

Ondanks enkele aanpassingen bleek Piet Zoomers/Dynamo in de tweede ontmoeting duidelijk een maatje te groot (0-2). Enkele omzettingen leverden in de derde wedstrijd tegen Dosko het eerste succesje op. Het duel eindigde onbeslist (1-1). In de laatste ontmoeting was ons team pas echt in balans. VTC Woerden moest het ontgelden en werd met 2-0 verslagen. Jammer dat wij pas in de vierde set de juiste samenstelling vonden. Het was te laat om het tij te keren. De wedstrijden waren gespeeld. Uitschakeling een feit.

Toch kijkt het team positief terug op de voorronde. Wij hebben het nodige bijgeleerd. Volgend jaar is er weer een Open Club. Dan proberen we het gewoon weer.

Luuk Pasman

Ooit stoomde Erik Veenstra (44) als speler bij DOCSTAP Orion op van het zevende naar het eerste team.

Sinds enkele jaren is de projectleider van het Ulfse bedrijf Finis technisch manager van het eredivisiemannenteam.

De Doetinchemmer is ook enthousiast supporter van zijn volleyballende dochters Jaël en Bente, en niet te vergeten van Jade die turnt bij Ypsilon. Zijn echtgenote Rolien speelt in het derde team van Orion en zelf is hij nog coach

van D•O•C•STAP Orion's meisjes C-team.

„Ik kan het niet laten. Ons hart ligt nu eenmaal in het volleybal.”

'Ik kan het niet laten, ons hart ligt in het volleybal'

In het voorjaar van 1992 degradeerde Orion door een 3-0 nederlaag tegen het Aaltense Bovo uit de eredivisie. Na vijftien jaar zat de hoogste klasse zonder sterrenbeeld. Als zich iemand de beslissende wedstrijd in Doetinchem herinnert, is het wel Erik Veenstra.

„Eigenlijk was dat heel spijtig voor Orion,” zegt hij bijna veertien jaar later. Het gebeurde op het eind van een vierjarige periode dat Veenstra de Doetinchemse club 'ontrouw' was.

„Samen met Paul Bloem en Pim Rozendaal hing ik bij Orion tegen het eerste team aan, maar we konden qua niveau de sprong net niet maken. Ik verkaste naar Longa dat grote plannen had, maar het team viel

uiteen. Toen belde Dirk Groeneveld van Bovo. Ze wilden in Aalten snel naar de eredivisie en zodoende koos ik voor Bovo.”

Na twee jaar in de eerste divisie stevende de eredivisiedebutant met Erik Veenstra in de gelederen af op prolongatie in de hoogste klasse.

„Dat we uitgerekend van Orion moesten winnen om ons te handhaven,” haalt Veenstra het 'drama' nog eens naar boven. „Dat was spijtig. Ik speelde voor Bovo terwijl Orion mijn club was. Maar als je speelt, wil je ook winnen. Misschien stamt achteraf gezien mijn verantwoordelijkheidsbesef voor Orion wel uit die periode.”

De gewonnen wedstrijd tegen Orion was meteen het afscheid van Veenstra bij Bovo. De terugkeer naar het Doetinchemse nest volgde snel.

„Orion speelde weer in de eerste divisie maar de sponsors investeerden nog een jaar om ons de kans te geven direct te promoveren. Wat dus niet lukte.”

Langzaam maar zeker zakte het eerste mannenteam naar een 'bedenklijk niveau'. Veenstra: „Ik speelde nog een tijdje in het eerste, maar wegens m'n drukker wordende baan stopte ik tijdelijk en kwam later terug in het tweede team.”

Orion promoverde niet en de sponsors trokken zich terug. „Het team stortte als een kaartenhuis in elkaar. Het seizoen daarop vochten we vol energie tegen degradatie, maar kwamen in de onderste regionen van de eerste divisie terecht.

Het enige voordeel was dat de spelers de club trouw bleven
waardoor we de plaats in de eredivisie

We moesten in sportzaal Oosseld zelfs een extra degradatiewedstrijd spelen om de plaats in de eerste divisie te behouden. Dat lukte. Ik zat op de bank te balen en mijn vervanger Bas Hellinga was de man van de wedstrijd."

Het werd een hectische periode voor het sponsorloze Orion en Erik Veenstra, die zijn activiteiten verplaatste achter de schermen. Bouke Hellinga en Gerard Wesselink waren met het eerste team bezig en vroegen hem plaats te nemen in een denktank, het latere begeleidingsteam, met als doel de ploeg weer in de lift te krijgen. Toen George de Jong (oud-speler) terugkeerde uit Zwitserland werden de plannen langzaamaan serieuzer en concreter.

„Orion was toen een echte familieclub. Op de tribune zaten nog slechts de ouders van de spelers en daar hield het wel mee op. We haalden de motivatie uit werklust en enthousiasme zoals dat bij Bovo en Longa gebeurde," zegt Veenstra. Het is zijn ervaring dat 'veel mensen er in de mindere periode niet meer in geloven'.

„Maar we wilden niet aan doemdenken doen, soms tegen beter weten in. Achteraf ben ik mijn familie veel dank verschuldigd. Je stak zoveel uur in de club en op bepaalde momenten was het onverantwoord.

De moed zonk je soms in de schoenen. Het sportieve succes bleef uit, er was nauwelijks een begroting, om over een topsportvisie maar te zwijgen."

De komst van de nieuwe hoofdsponsor Nefit was in 1998 weer een stap in de goede richting.

niet op hoefden te geven

„Zij tekenden voor drie jaar en daar konden we mee vooruit. Belangrijk was ook dat Arthur Vennik van Piet Zoomers/D kwam om de kar bij ons te gaan trekken in de eerste divisie. Tenslotte bereikten we zes jaar geleden via extra wedstrijden tegen Sliedrecht Sport weer de eredivisie.”

Langzaam zag Veenstra Orion weer boven komen drijven. „In de Nefitperiode gingen de avondtrainingen naar vijf per week. Jac van Gompel kon er als trainer meer tijd instoppen. Met de invoering van de middagtrainingen kwamen er betere arbeids-rust-verhoudingen met als gevolg een stabielere niveau.”

Toch was de 'gif'beker' niet helemaal leeg-gedronken.

In het seizoen 2002-2003 zat Orion weer zonder hoofdsponsor en dat had een behoorlijke impact op de club. Daarna werd Protect Eye voor één jaar hoofdpartner, maar het was toen al duidelijk dat de club een erfenis uit het verleden meotorste die er niet om loog. Steeds meer lijken vielen er uit de kast en de schulden stapelden zich op. „Het enige voordeel was dat de spelers de club trouw bleven waardoor we de plaats in de eredivisie niet op hoefden te geven,” zegt Veenstra. Het bestuur trad af, een interimbestuur nam de taken over en de slapeloze nachten regen zich ook voor Erik Veenstra aan. „Als technisch manager was ik gedwongen me ook met andere zaken te bemoeien. De hele financiële huishouding lag op mijn schoot. We hebben er zeer veel tijd ingestoken om de situatie op kaart te zetten en de splitsing van club en stichting er door te krijgen. Beide namen ze de lasten uit het verleden over en in enkele jaren zijn we bevrijd van de schulden,” klinkt het nu opgewekter uit zijn mond.

Veenstra zegt weer te kunnen genieten van het volleybal. „Het plezier was weg, maar als ik nu m'n dochters met hun spandoek de ploeg zie aanmoedigen dan weet je waar je het allemaal voor doet. Sportief en financieel zijn we er weer redelijk bovenop en dat wordt gedragen door een brede groep mensen en bedrijven.” ■

Violenactie van start

De violenactie van D•O•C•Stap Orion was altijd een regelrechte kaskraker (in de positieve zin van het woord dan).

Nu Huevo en Orion de krachten hebben gebundeld, moet de actie nog meer kunnen opleveren. Haal daarom nu al het voorjaar in huis en bestel violen bij een van de leden van D•O•C•Stap Orion.

De coordinatie en organisatie van de violenactie is al sinds jaar en dag in handen van Paul Löwenthal en zijn befaamde Bierteam. Ook dit jaar weer heeft Paul alle voorbereidingen getroffen om de actie tot een succes te maken. De keiharde onderhandelingen met de leverancier zijn weer achter de rug.

De bestelformulieren zijn geprint en uitgedeeld aan alle leden (Heb je nog geen formulier ontvangen, vraag er naar bij je coach/trainer!). En de eerste bestellingen zijn geplaatst.

Begin maart zet Paul alle bestellingen op een rijtje en telt hij het geld. Een paar weken later komt hij samen met de andere leden van zijn team bij iedereen langs om de bestellingen af te leveren. Het is de bedoeling dat je zelf zorgt voor de verdere aflevering van je eigen bestellingen.

Net als in voorgaande jaren zijn er prijzen te vergeven voor degenen die de meeste violen verkocht hebben. Elke verkoopmethode of strategie is daarbij geoorloofd. Zo kun je met een standje op de markt gaan staan. Of misschien kun je wel een enorme partij violen verkopen aan de gemeente (voor in de bloembakken in de stad!). Maar gewoon langs gaan bij de burens of bij je oma is natuurlijk ook een goed idee.

Het geld dat we met de violen verdienen, draagt bij aan de bekostiging van verschillende dingen die voor de vereniging (voor jou dus!) heel belangrijk zijn. Denk maar aan nieuwe ballen, aan vergoedingen voor trainers en coaches, aan zaalhuur . . .

Wij vertrouwen dit jaar op ieders medewerking om de violenactie tot een doorslaand succes te maken. Vorig jaar was de opbrengst ruim 1.900 euro. En dit jaar . . . ?

Op deze pagina de namen en adressen van de bestuursleden van D•O•C•STAP Orion. Als je vragen, opmerkingen, suggesties of ideeën hebt, bedenk dan eerst bij wie je het beste terecht kunt of kijk op www.orion-web.nl. Dat bespaart het bestuur een heleboel tijd en hebt eerder antwoord.

Bestuur

Voorzitter	Hans Meijer (0314) 34 09 48 hans50_meier@hotmail.com
Secretaris	Joke Emaus (0314) 34 53 63 info@orion-web.nl
Penningmeester	Jos Pasman (0314) 34 15 28 jpasman@xs4all.nl
Bestuursleden	Wim Dieleman <i>Aandachtsvelden sponsoring en acties</i> (0314) 32 39 35 wimdieleman@tva-reclame.nl
	Hennie van Haarlem <i>Aandachtsvelden dames-, heren- en jeugdlijn</i> (0314) 34 15 89 h.haarlem@wxs.nl
	Ben Menting <i>Aandachtsvelden recreanten, PR & communicatie, vrijwilligers</i> (0314) 34 05 60 b.menting@chello.nl
Commissieleden	zie www.orion-web.nl .

Stichting Topvolleybal Orion

	Postbus 666 7000 AR Doetinchem www.docstap-orion.nl
	Raad van Bestuur
Voorzitter	Theo Vriezen
Penningmeester	Ed Jansen Venneboer
Secretaris	Jan Dekker
Directeur	Jos Tiemesen
	Managementteam
Technische zaken	Erik Veenstra
Communicatie	Wilfried Holders
Algemene zaken	Gerard Wesselink
	Bedrijfsbureau / ondersteuning
Secretariaat	Nicolien Rensink
Financiën	Gerton van de Craats

Jeugdcommissie

Lijncoördinator Circulatie- en Minivolleybal jeugd tot 12 jaar	Kim Wolswijk Sikkeldreef 120 7006 KX Doetinchem (0314) 36 55 36 kimwolswijk@hotmail.com
Lijncoördinator Meisjes C	Aukje Vollema Wilhelminastraat 109 7001 GV Doetinchem (0314) 34 39 69 aukje@burowittenburg.nl
Lijncoördinator Meisjes B	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 sim100@chello.nl
Lijncoördinator Meisjes A	Diny Nas Bieslookveld 66 7006 TH Doetinchem (0314) 32 39 75 dinyenas@chello.nl
Lijncoördinator Jongens	Lidy Jansen Thomas a Kempisstraat 36 7009 KT Doetinchem (0314) 34 57 45 jansenx4@wanadoo.nl
Secretariaat	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 sim100@chello.nl
JC-lid	Ans Lammers Vlierbes 13 7006 SB Doetinchem anslammers@hetnet.nl (0314) 33 45 01
Voorzitter	Rob Buiting Uylenbroeklaan 49 7006 PM Doetinchem (0314) 36 61 03 rob.buiting@mail.ing.nl

Bezorgers

Wijk 1	Frederieke Schut (Louise de Colignystraat 5)
Wijk 2	Diny Kuiperij (Van Entstraat 33), Marjolijn van Haarlem (Eindhovenlaan 25)
Wijk 3	Nienke Rijntjes (Calslaan 11) Anke en Laura Bloem (Gr. v. Prinstererlaan 14)
Wijk 4	Ralf van de Boom (Frans Halsweg 4)
Wijk 6	Irene Snijder (De Vlierbes 95) Lobke Snippe (Dilleveld 33)
Wijk 6/7	Anouk Hesseling (Dichterseweg 117) Ab Been (Plattenburgstraat 214)
Wijk 7	Linda van Hall (Hof van Edinburg 23)
Wijk 8/9	Karin Bazen (Prins Alexanderstraat 122)
Wijk 9	Wessel Staal (J.G. Heuthorststraat 35) Dinie Kuiperij (Van Entstraat 33)

Adverteerders (centrum en wijk 5) en coördinatie bezorging	Ab Been (0314) 33 48 32 abbeen@hetnet.nl
--	---